ANEXA I REZUMATUL CARACTERISTICILOR PRODUSULUI

1. DENUMIREA COMERCIALĂ A MEDICAMENTULUI

Febuxostat Viatris 80 mg comprimate filmate

2. COMPOZIŢIA CALITATIVĂ ŞI CANTITATIVĂ

Fiecare comprimat contine febuxostat 80 mg.

Excipient cu efect cunoscut

Fiecare comprimat conține lactoză 236,0 mg.

Pentru lista tuturor excipienților, vezi pct. 6.1.

3. FORMA FARMACEUTICĂ

Comprimat filmat (comprimat).

Comprimate de aproximativ 16 x 7 mm, de culoare galbenă, în formă de capsulă, biconvexe, marcate cu "M" pe o față a comprimatului și cu FX3 pe cealaltă față.

4. DATE CLINICE

4.1 Indicații terapeutice

Tratamentul hiperuricemiei cronice în bolile în care depunerea de urați a avut deja loc (inclusiv tofi gutoși și/sau artrită gutoasă în antecedente sau în prezent). Febuxostat Viatris este indicat pentru adulți.

4.2 Doze și mod de administrare

<u>Doze</u>

Doza orală recomandată de Febuxostat Viatris este 80 mg o dată pe zi, fără legătură cu orarul meselor. Dacă concentrația serică de acid uric este > 6 mg/dL (357 µmol/L) după 2-4 săptămâni, poate fi luată în considerare administrarea de Febuxostat Viatris 120 mg o dată pe zi.

Febuxostat Viatris acționează suficient de rapid, astfel încât să permită retestarea concentrației serice de acid uric după 2 săptămâni. Scopul terapeutic îl reprezintă reducerea și menținerea concentrației serice de acid uric sub 6 mg/dl (357 µmol/l).

Se recomandă o profilaxie a episoadelor acute de gută timp de cel puțin 6 luni (vezi pct. 4.4).

Pacienți vârstnici

Nu este necesară ajustarea dozei la pacienții vârstnici (vezi pct. 5.2)

Insuficiență renală

Eficacitatea și siguranța nu au fost evaluate complet la pacienții cu insuficiență renală severă (clearance-ul creatininei <30 mL/minut, vezi pct. 5.2).

Nu este necesară modificarea dozei la pacienții cu insuficiență renală ușoară sau moderată.

Insuficiență hepatică

Eficacitatea și siguranța febuxostat nu au fost studiate la pacienții cu insuficiență hepatică severă (Child Pugh clasa C).

Doza recomandată la pacienții cu insuficiență hepatică ușoară este 80 mg. Sunt disponibile doar informații limitate privind pacienții cu insuficiență hepatică moderată.

Copii și adolescenți

Siguranța și eficacitatea Febuxostat Viatris la copii și adolescenți cu vârsta sub 18 ani nu a fost stabilită. Nu există date disponibile.

Mod de administrare

Administrare orală.

Febuxostat Viatris se administrează pe cale orală și poate fi utilizat cu sau fără alimente.

4.3 Contraindicații

Hipersensibilitate la substanța activă sau la oricare dintre excipienții enumerați la pct. 6.1 (vezi de asemenea pct. 4.8).

4.4 Atenționări și precauții speciale pentru utilizare

Tulburări cardiovasculare

În timpul dezvoltării medicamentului și într-un studiu post-autorizare (CARES), la pacienții cu boli cardiovasculare majore preexistente (de exemplu, infarct miocardic, accident vascular cerebral sau angină instabilă), a fost observat un număr mai mare de evenimente cardiovasculare letale cu febuxostat comparativ cu alopurinol.

Cu toate acestea, într-un studiu post-autorizare ulterior (FAST), febuxostat nu a fost inferior alopurinol privind incidenta atât a evenimentelor cardiovasculare letale cât și a celor neletale.

Tratamentul acestui grup de pacienți trebuie efectuat cu prudență și pacienții trebuie monitorizați periodic. Pentru detalii suplimentare privind siguranța cardiovasculară a febuxostatului, vezi pct. 4.8 și 5.1.

Alergie medicamentoasă / hipersensibilitate

Raportări rare de reacții alergice/de hipersensibilitate severe, inclusiv cele care pun viața în pericol, cum este sindromul Stevens-Johnson, necroliza epidermică toxică și a reacțiilor anafilactice acute/șoc au fost raportate în experiența de după punerea pe piață. În cele mai multe cazuri aceste reacții au apărut în timpul primei luni de tratament cu febuxostat. O parte din acești pacienți au raportat insuficiență renală și/sau hipersensibilitate în antecedente, la alopurinol. Reacții de hipersensibilitate severe, inclusiv reacția medicamentoasă asociată cu eozinofilie și simptome sistemice au fost asociate cu febră, implicarea hematologică, renală sau hepatică, în unele cazuri.

Pacienții trebuie avertizați în legătură cu semnele și simptomele reacțiilor alergice/hipersensibilitate și monitorizați cu atenție (vezi pct. 4.8) Tratamentul cu febuxostat trebuie întrerupt imediat dacă apar reacții alergice grave/hipersensibilitate, inclusiv sindromul Stevens-Johnson deoarece întreruperea din timp este asociată cu un prognostic mai bun. Dacă pacientul a prezentat reacții alergice/hipersensibilitate, inclusiv sindromul Stevens-Johnson și reacție acută anafilactică/șoc tratamentul cu febuxostat nu trebuie niciodată reînceput la acest pacient.

Crize gutoase acute (episoade acute de gută)

Tratamentul cu febuxostat nu trebuie inițiat până când criza gutoasă acută nu s-a remis complet. Pot apărea episoade acute de gută la începerea tratamentului, datorită modificării concentrațiilor serice de acid uric care determină mobilizarea uraților din depunerile tisulare (vezi pct. 4.8 și 5.1). La începerea tratamentului cu febuxostat, se recomandă profilaxia episoadelor acute de gută timp de cel puțin 6 luni cu un medicament antiinflamator nesteroidian sau cu colchicină (vezi pct. 4.2).

Dacă în timpul tratamentului cu febuxostat apare un episod acut de gută, tratamentul nu trebuie întrerupt. În același timp, episodul acut de gută trebuie abordat terapeutic după cum este necesar pentru fiecare pacient în parte. Tratamentul continuu cu febuxostat reduce frecvența și intensitatea episoadelor acute de gută.

Depunerea de xantină

La pacienții la care viteza de formare a uraților este mult crescută (de exemplu patologie malignă și tratamentul acesteia, sindrom Lesch-Nyhan), concentrația absolută de xantină în urină poate crește, în cazuri rare, suficient de mult astfel încât să permită depunerea la nivelul tractului urinar. Deoarece nu există experiență cu febuxostat, utilizarea la aceste grupuri de pacienți nu este recomandată.

Mercaptopurină/azatioprină

Utilizarea febuxostatului nu se recomandă la pacienții tratați concomitent cu mercaptopurină/azatioprină, deoarece inhibarea de către febuxostat a xantinoxidazei poate determina creșterea concentrațiilor plasmatice ale mercaptopurinei/azatioprinei ce poate duce la toxicitate severă. În cazul în care asocierea nu poate fi evitată, este recomandată o scădere a dozei de mercaptopurină/azatioprină la 20% sau mai puțin din doza prescrisă anterior, în scopul de a evita posibile efecte hematologice (vezi pct. 4.5 și 5.3).

Pacienții trebuie să fie atent monitorizați și doza de mercaptopurină/azatioprină trebuie ajustată ulterior pe baza evaluării răspunsului terapeutic și a apariției eventualelor efecte toxice.

Pacienți la care s-a efectuat un transplant de organ

Deoarece nu există experiență la pacienții la care s-a efectuat un transplant de organ, utilizarea de febuxostat la acești pacienți nu este recomandată (vezi pct. 5.1).

<u>Teofilină</u>

Administrarea concomitentă de febuxostat 80 mg și o doză unică de 400 mg de teofilină la indivizi sănătoși au arătat că nu există interacțiuni farmacocinetice (vezi pct. 4.5). Febuxostat 80 mg poate fi utilizat la pacienții tratați concomitent cu teofilină fără riscul de creștere a concentrației plasmatice de teofilină. Nu există date pentru febuxostat 120 mg.

<u>Tulburări</u> hepatice

În cadrul studiilor clinice combinate de fază 3, s-au observat valori ușor anormale ale testului funcției hepatice la pacienții tratați cu febuxostat (5,0%). Se recomandă efectuarea testului funcției hepatice înainte de începerea tratamentului cu febuxostat și ulterior periodic, la recomandarea medicului (vezi pct. 5.1).

Tulburări ale glandei tiroide

S-au observat valori crescute ale TSH (>5,5 μ UI/mL) la pacienții care urmează tratament pe termen lung cu febuxostat (5,5%) în cadrul studiilor deschise extinse, efectuate pe termen lung. Este necesară

prudență în cazul utilizării febuxostatului la pacienții cu modificări la nivelul funcției glandei tiroide (vezi pct. 5.1).

Excipienți

Comprimatele de Febuxostat Viatris conțin lactoză. Pacienții cu afecțiuni ereditare rare de intoleranță la galactoză, deficit total de lactază sau sindrom de malabsorbție de glucoză-galactoză nu trebuie să utilizeze acest medicament.

Febuxostat Viatris conține sodiu mai puțin de 1 mmol (23 mg) per comprimat adică practic "nu conține sodiu".

4.5 Interacțiuni cu alte medicamente și alte forme de interacțiune

Mercaptopurină/azatioprină

Pe baza mecanismului de acțiune al febuxostatului asupra inhibării XO, utilizarea concomitentă nu este recomandată. Inhibarea XO de febuxostat poate provoca apariția de concentrații plasmatice crescute ale acestor medicamente care să conducă la mielotoxicitate.

În cazul administrării concomitente cu febuxostat, doza de mercaptopurină/azatioprină trebuie redusă la 20% sau mai puțin din doza prescrisă anterior (vezi pct. 4.4 și 5.3).

Alegerea potrivită privind ajustarea dozei propuse, care s-a bazat pe o analiză a modelului și de simulare din datele preclinice la șobolan, a fost confirmată de rezultatele unui studiu clinic de interacțiune medicament-medicament la voluntari sănătoși, cărora li s-a administrat azatioprină 100 mg în monoterapie și o doză mică de azatioprină (25 mg) în asociere cu febuxostat (40 sau 120 mg).

Nu au fost efectuate studii de interacțiune ale febuxostatului cu altă chimioterapie citotoxică. Nu sunt disponibile date privind siguranța febuxostatului în timpul altei terapii citotoxice.

Rosiglitazone/substraturi CYP2C8

Febuxostat s-a dovedit a fi un inhibitor slab al CYP2C8 *in vitro*. Într-un studiu la indivizi sănătoși, administrarea concomitentă a 120 mg febuxostat QD cu o singură doză orală de 4 mg rosiglitazonă nu a avut niciun efect asupra farmacocineticii rosiglitazonei și metabolitului N-desmetilrosiglitazonă, indicând că febuxostat nu este un inhibitor al enzimei CYP2C8, *in vivo*. Astfel, nu este de așteptat ca administrarea concomitentă de febuxostat cu rosiglitazonă sau alte substraturi CYP2C8 să necesite modificarea dozei acestor medicamente.

Teofilină

A fost efectuat un studiu de interacțiune la indivizi sănătoși cu febuxostat pentru a evalua dacă inhibarea XO poate determina o creștere a concentrației circulante de teofilină raportată la alți inhibitori ai XO. Rezultatele studiului au arătat că administrarea concomitentă de febuxostat 80 mg QD cu teofilină 400 mg doză unică nu are niciun efect asupra farmacocineticii sau siguranța teofilinei. De aceea, nu este necesară atenție deosebită dacă febuxostat 80 mg și teofilina se administrează concomitent. Nu există date disponibile pentru febuxostat 120 mg.

Naproxen și alți inhibitori ai glucuronoconjugării

Metabolizarea febuxostatului depinde de enzimele uridin glucuronosiltransferaze (UGT). Medicamentele care inhibă glucuronoconjugarea, cum sunt medicamentele antiinflamatoare nesteroidiene și probenecidul, pot teoretic să afecteze eliminarea febuxostatului. La subiecții sănătoși, utilizarea concomitentă de febuxostat și naproxen 250 mg de două ori pe zi a fost asociată cu o creștere a expunerii la febuxostat (C_{max} 28%, ASC 41% și t_{1/2} 26%). În cadrul studiilor clinice,

utilizarea de naproxen sau alte medicamente antiinflamatoare nesteroidiene/inhibitori Cox-2 nu a fost asociată cu o creștere semnificativă clinic a frecvenței evenimentelor adverse.

Febuxostat poate fi administrat în asociere cu naproxen, fără a fi necesară modificarea dozei de febuxostat sau de naproxen.

Inductori ai glucuronoconjugării

Inductorii puternici ai enzimelor UGT pot determina o metabolizare crescută și o eficacitate redusă a febuxostatului. De aceea, se recomandă monitorizarea concentrației serice de acid uric timp de 1-2 săptămâni de la începerea tratamentului cu un inductor puternic al glucuronoconjugării. În mod similar, încetarea tratamentului cu un inductor poate determina creșterea concentrațiilor plasmatice de febuxostat.

Colchicină/indometacin/hidroclorotiazidă/warfarină

Febuxostat poate fi administrat în asociere cu colchicină sau indometacin, fără a fi necesară modificarea dozei de febuxostat sau de substanță activă administrată concomitent.

Nu este necesară modificarea dozei de febuxostat în cazul administrării în asociere cu hidroclorotiazidă.

Nu este necesară modificarea dozei de warfarină în cazul administrării în asociere cu febuxostat. La subiecții sănătoși administrarea de febuxostat (80 mg sau 120 mg pe zi) în asociere cu warfarina nu are efect asupra farmacocineticii warfarinei. Activitatea INR și a factorului VII nu au fost, de asemenea, influențate de administrarea concomitentă cu febuxostat.

Desipramină/substraturi CYP2D6

S-a demonstrat că febuxostat este un inhibitor slab al CYP2D6 *in vitro*. În cadrul unui studiu efectuat la subiecți sănătoși, 120 mg febuxostat zilnic a determinat o creștere medie de 22% a ASC a desipraminei, un substrat CYP2D6 indicând un posibil efect inhibitor slab al febuxostatului asupra enzimei CYP2D6 *in vivo*. Astfel, nu este de așteptat ca administrarea concomitentă de febuxostat și alte substraturi CYP2D6 să necesite modificarea dozei acestor compusi.

Antiacide

S-a demonstrat că ingerarea concomitentă a unui antiacid care conține hidroxid de magneziu și hidroxid de aluminiu întârzie absorbția febuxostatului (cu aproximativ 1 oră) și determină o scădere cu 32% a C_{max}, dar fără a se observa modificări semnificative ale ASC. De aceea, febuxostat poate fi administrat fără a se ține cont de utilizarea de antiacide.

4.6 Fertilitatea, sarcina și alăptarea

Sarcina

Utilizarea febuxostatului în cursul unui număr foarte limitat de sarcini nu a indicat reacții adverse ale febuxostatului asupra sarcinii sau asupra sănătății fătului/nou-născutului. Studiile la animale nu au evidențiat efecte dăunătoare directe sau indirecte asupra sarcinii, dezvoltării embrionare/fetale sau nașterii (vezi pct. 5.3). Riscul 6olloidal pentru om este necunoscut. Febuxostat nu trebuie utilizat în timpul sarcinii.

Alăptarea

Nu se cunoaște dacă febuxostatul este excretat în laptele matern. Studiile la animale au arătat excreția acestei substanțe active în laptele matern și afectarea dezvoltării puilor alăptați. Nu poate fi exclus riscul pentru sugar. Febuxostat nu trebuie utilizat în timpul alăptării.

Fertilitatea

Studii asupra funcției de reproducere la animale cu doze până la 48 mg/kg și zi nu au demostrat reacții adverse dependente de doză asupra fertilității (vezi pct. 5.3). Efectul febuxostatului asupra fertilității la om este necunoscut.

4.7 Efecte asupra capacității de a conduce vehicule și de a folosi utilaje

Au fost raportate somnolență, amețeli, parestezie și vedere încețoșată la utilizarea febuxostat. Pacienții trebuie să fie prudenți înainte de a conduce vehicule, de a folosi utilaje sau de a participa la activități periculoase, până în momentul în care sunt absolut siguri că febuxostat nu le afectează negativ performanțele.

4.8 Reacții adverse

Rezumat al profilului de siguranță

Cele mai frecvente reacții adverse raportate in studiile clinice (4072 de subiecți tratați cu cel puțin o doză de 10 mg până la 300 mg), în studiile de siguranță post-autorizare (studiul FAST: 3001 subiecți cărora li s-a administrat cel puțin o doză de 80 mg până la 120 mg) și experiența de după punerea pe piață sunt crizele acute de gută, funcționarea anormală a ficatului, diaree, greață, cefalee, amețeală, dispnee, erupții cutanate tranzitorii, prurit, artralgie, mialgie, dureri ale extremităților, edeme și fatigabilitate. Aceste reacții adverse au fost în general ușoare sau moderate ca gravitate. Reacții rare de hipersensibilitate severă, la febuxostat, unele dintre ele asociate cu simptome sistemice și evenimente rare de moarte cardiacă subită au fost raportate după punerea pe piață.

Tabel cu lista reacțiilor adverse

Reacțiile adverse frecvente ($\ge 1/100$ și < 1/10), mai puțin frecvente ($\ge 1/1000$ și < 1/100) și rare ($\ge 1/10000$ și < 1/1000) care au apărut la pacienții tratați cu febuxostat sunt prezentate mai jos.

În cadrul fiecărei grupe de frecvență, reacțiile adverse sunt prezentate în ordinea descrescătoare a gravității.

Tabelul 1: Reacții adverse legate de tratament în cadrul studiilor combinate de fază 3, extinse pe termen lung, studii de sigurantă post-autorizare si experienta după punerea pe piată

Tulburări hematologice și	Rare	
limfatice	Pancitopenie, trombocitopenie, agranulocitoză*, anemie#	
Tulburări ale sistemului imunitar	Rare	
	Reacții anafilactice*, hipersensibilitate medicamentoasă*	
Tulburări endocrine	Mai puţin frecvente	
	Creșterea valorilor serice ale TSH, hipotiroidie#	
Tulburări oculare	Mai puţin frecvente	
	Vedere încețoșată	
	Rare	
	Ocluzia arterei retiniene#	
Tulburări metabolice și de nutriție	Frecvente***	
	Atac acut de gută	
	Mai puţin frecvente	
	Diabet zaharat, hiperlipidemie, scăderea apetitului alimentar,	
	creștere ponderală	
	Rare	
	Creștere ponderală, creșterea apetitului alimentar, anorexie	

Tulburări psihice	Mai puţin frecvente Scăderea libidoului, insomnie Rare Nervozitate, stare depresivă#, tulburări ale somnului#	
Tulburări ale sistemului nervos	Frecvente Cefalee, amețeală Mai puțin frecvente Parestezie, hemipareză, somnolență, letargie*, modificări ale simțului gustativ, hipoestezie, hiposmie Rare Ageuzie*, senzație de arsură*	
Tulburări acustice și vestibulare	Mai puţin frecvente Tinitus Rare Vertij#	
Tulburări cardiace	Mai puțin frecvente Fibrilație atrială, palpitații, modificări ale ECG, tulburare de ritm cardiac# Rare Moarte cardiacă subită*	
Tulburări vasculare	Mai puţin frecvente Hipertensiune arterială, eritem facial, bufeuri Rare Colaps circulator#	
Tulburări respiratorii, toracice și mediastinale	Frecvente Dispnee Mai puțin frecvente Bronșită, infecție a căilor respiratorii superioare, infecție a căilor respiratorii inferioare#, tuse, rinoree# Rare Pneumonie#	
Tulburări gastro-intestinale	Frecvente Diaree**, greață Mai puțin frecvente: Durere abdominală, durere în abdomenul superior*, distensie abdominală, boală de reflux gastro-esofagian, vărsături, xerostomie, dispepsie, constipație, scaune frecvente, flatulență, disconfort gastro-intestinal, ulcerație a mucoasei bucale, umflare a buzelor*, pancreatită Rare Perforație gastro-intestinală*, stomatită*	
Tulburări hepatobiliare	Frecvente Tulburări ale funcției hepatice** Mai puțin frecvente Colelitiază Rare Hepatită, icter*, leziune hepatică*, colecistită#	

A.C	Б.,	
Afecțiuni cutanate și ale țesutului subcutanat	Erupție cutanată tranzitorie (inclusiv alte tipuri de erupții raporta cu frecvență mai scăzută, vezi mai jos), prurit Mai puțin frecvente	
	Dermatită, urticarie, decolorarea pielii, leziuni cutanate, peteşii, erupție maculară, erupție maculopapulară, erupție papulară, hiperhidroză, alopecie, eczemă#, eritem, transpirații nocturne#, psoriazis#, erupție cutanată tranzitorie pruriginoasă# Rare	
	Necroliza epidermică toxică*, Sindrom Stevens-Johnson*, angioedem*, reacția medicamentoasă asociată cu eozinofilie și simptome sistemice*, erupție generalizată (severă)*, erupție exfoliativă, erupție foliculară, erupție veziculară, erupție pustulară, erupție eritematoasă, erupție moniliformă	
Tulburări musculo-scheletice și ale țesutului conjunctiv	Frecvente Artralgie, mialgie, dureri la nivelul extremităților#	
	Mai puțin frecvente Artrită, dureri musculo-scheletice, slăbiciune musculară, spasme musculare, întindere musculară, bursită, umflare a articulațiilor*, durere de spate*, rigiditate musculo-scheletică*, rigiditate articulară Rare	
Tulburări renale și ale căilor	Mai puţin frecvente	
urinare	Insuficiență renală, litiază renală, hematurie, polakiurie,	
	proteinurie, micțiune de urgență, infecții ale tractului urinar#	
	Rare Nefrită tubulointerstițială*	
Tulburări ale aparatului genital și	Mai puţin frecvente	
sânului	Disfuncție erectilă	
Tulburări generale și la nivelul	Frecvente	
locului de administrare	Edeme, fatigabilitate	
	Mai puţin frecvente	
	Durere toracică, disconfort toracic, durere#, stare de rău#	
	Rare	
	Sete, senzație de căldură#	
Investigații diagnostice	Mai puțin frecvente Creșterea amilazemiei, scăderea numărului de trombocite, scăderea numărului de leucocite, scăderea numărului de limfocite, creșterea creatinemiei, creșterea creatininemiei, scăderea valorii hemoglobinei, creșterea ureei sanguine, creșterea trigliceridelor sanguine, creșterea colesterolului seric, scăderea hematocritului, creșterea dehidrogenazei lactate sanguine, creșterea kaliemiei, creștere a INR# Rare	
	Creșterea glicemiei, prelungirea timpului de tromboplastină parțial activat, scăderea numărului de hematii, creșterea fosfatazei	
	alcaline, creșterea valorilor creatinfosfokinazei sanguine*	
Leziuni, intoxicații și complicații	Mai puţin frecvente	
legate de procedurile utilizate	Contuzii [#]	
Reactii adverse ranortate dună r		

- * Reacții adverse raportate după punerea pe piață
- ** Diareea neinfecțioasă și modificările testelor funcției hepatice care au apărut în timpul tratamentului în studiile de fază 3 combinate sunt mai frecvente la pacienții tratați concomitent cu colchicină.
- *** Pentru incidența atacurilor acute de gută vezi pct. 5.1, în studiile individuale randomizate controlate de fază 3.
- * Reacții adverse raportate din studiile de siguranță post-autorizare

Descrierea reacțiilor adverse selectate

Rare reacții severe de hipersensibilitate la febuxostat care includ sindromul Stevens-Johnson, necroliză epidermică toxică și reacție anafilactică/șoc au apărut după punerea pe piață. Sindromul Stevens-Johnson și necroliza epidermică toxică sunt caraterizate prin erupție cutanată progresivă asociată cu pustule sau leziuni ale mucoasei și iritație oculară. Reacțiile de hipersensibilitate la febuxostat pot fi asociate cu următoarele simptome: reacții cutanate caracterizate prin erupție maculopapulară infiltrativă, erupție cutanată generalizată sau exfoliativă, dar și leziuni cutanate, edem facial, febră, anomalii hematologice cum este trombocitopenia și eozinofilia și afectarea unuia sau mai multor organe (ficat și rinichi inclusiv nefrita tubulointerstițială) (vezi pct. 4.4)

Crizele de gută au fost raportate frecvent la scurt timp după începerea tratamentului și în timpul primelor luni. Ulterior, frecvența episoadelor de gută scade în timp. Se recomandă profilaxia episoadelor de gută (vezi pct. 4.2 și 4.4)

Raportarea reacțiilor adverse suspectate

Este importantă raportarea reacțiilor adverse suspectate după autorizarea medicamentului. Acest lucru permite monitorizarea continuă a raportului beneficiu/risc al medicamentului. Profesioniștii din domeniul sănătății sunt rugați să raporteze orice reacție adversă suspectată prin intermediul sistemului național de raportare, astfel cum este menționat în <u>Anexa V</u>.

4.9 Supradozaj

La pacienții cu supradozaj trebuie instituit tratament simptomatic și de susținere.

5. PROPRIETĂŢI FARMACOLOGICE

5.1 Proprietăți farmacodinamice

Grupa farmacoterapeutică: preparate antigutoase, preparate care inhibă producția de acid uric, codul ATC: M04AA03

Mecanism de actiune

Acidul uric este produsul final al metabolismului purinei la om și este generat în cascada hipoxantină

xantină

acid uric. Ambele etape ale transformărilor de mai sus sunt catalizate prin xantinoxidază (XO). Febuxostatul este un derivat 2-ariltiazolic care își atinge efectul terapeutic de scădere a concentrației serice de acid uric prin inhibarea selectivă a XO. Febuxostatul este un inhibitor puternic, selectiv, nepurinic al XO (NP-SIXO), cu o valoare in vitro a constantei inhibitorii Ki mai mică decât un nanomol. S-a demonstrat că febuxostatul inhibă puternic atât forma oxidată a XO, cât și pe cea redusă. La concentrații terapeutice, febuxostatul nu inhibă alte enzime implicate în metabolismul purinic sau pirimidinic, și anume guanindezaminaza, hipoxantin-guanin-fosforibozil-transferaza, orotat-fosforibozil-transferaza, orotidin-monofosfat-decarboxilaza sau purin-nucleozid-fosforilaza.

Eficacitate și siguranță clinică

Eficacitatea febuxostatului a fost demonstrată în cadrul a trei studii pivot de fază 3 (cele două studii pivot, APEX şi FACT şi studiul adițional CONFIRMS, descrise mai jos), desfășurate la 4101 pacienți cu hiperuricemie şi gută. În fiecare studiu pivot de fază 3, febuxostat a demonstrat o capacitate superioară de a reduce şi menține concentrațiile serice de acid uric, comparativ cu alopurinolul. Criteriul final principal de eficacitate din studiile APEX şi FACT 1-a reprezentat proporția pacienților la care ultimele 3 concentrații lunare serice de acid uric au fost <6,0 mg/dL (357 μmol/L). În studiul suplimentar de fază 3, CONFIRMS, pentru care rezultatele au devenit disponibile după ce a fost eliberată pentru prima dată autorizația de punere pe piață pentru feboxostat, criteriul de evaluare final principal privind eficacitatea a fost proporția de pacienți al căror valoare a uratului seric a fost

<6,0 mg/dL la ultima vizită. În aceste studii nu au fost incluşi pacienți cu transplant de organe (vezi pct. 4.2).

Studiul APEX: Studiul de eficacitate cu febuxostat, controlat cu placebo și alopurinol (APEX), a fost un studiu de fază 3, randomizat, dublu-orb, multicentric, cu durata de 28 săptămâni. Au fost randomizați o mie șaptezeci și doi (1072) pacienți: placebo (n=134), febuxostat 80 mg zilnic (n=267), febuxostat 120 mg zilnic (n=269), febuxostat 240 mg zilnic (n=134) sau alopurinol (300 mg zilnic [n=258] pentru pacienții cu o valoare inițială a creatininemiei ≤ 1,5 mg/dL sau 100 mg zilnic [n=10] pentru pacienții cu o valoare inițială a creatininemiei > 1,5 mg/dL și ≤2,0 mg/dL). Ca doză de evaluare pentru siguranță s-au folosit două sute patruzeci mg febuxostat (de 2 ori mai mult decât cea mai mare doză recomandată).

Studiul APEX a arătat superioritatea semnificativă din punct de vedere statistic a ambelor brațe de tratament, atât cu febuxostat 80 mg zilnic, cât și cu febuxostat 120 mg zilnic, față de brațul de tratament cu doze de alopurinol utilizate în mod obișnuit, 300 mg (n=258)/100 mg (n=10), în reducerea concentrației serice de acid uric sub 6 mg/dL (357 µmol/L) (vezi Tabelul 2 și Figura 1).

Studiul FACT: Studiul clinic cu febuxostat, controlat cu alopurinol (FACT), a fost un studiu de fază 3, randomizat, dublu-orb, multicentric, cu durata de 52 săptămâni. Au fost randomizați șapte sute șaizeci (760) pacienți: febuxostat 80 mg zilnic (n=256), febuxostat 120 mg zilnic (n=251) sau alopurinol 300 mg zilnic (n=253).

Studiul FACT a arătat superioritatea semnificativă din punct de vedere statistic a ambelor brațe de tratament, atât cu febuxostat 80 mg, cât și cu febuxostat 120 mg zilnic, față de brațul de tratament cu doza de alopurinol utilizată în mod obișnuit, 300 mg, în reducerea și menținerea concentrației serice de acid uric sub 6 mg/dL (357 µmol/L).

Tabelul 2 prezintă rezumatul rezultatelor criteriului de evaluare final principal de eficacitate:

Tabelul 2 Proporția Pacienților cu Concentrații Serice ale Acidului Uric <6,0 mg/dL (357 µmol/L) Ultimele Trei Vizite Lunare

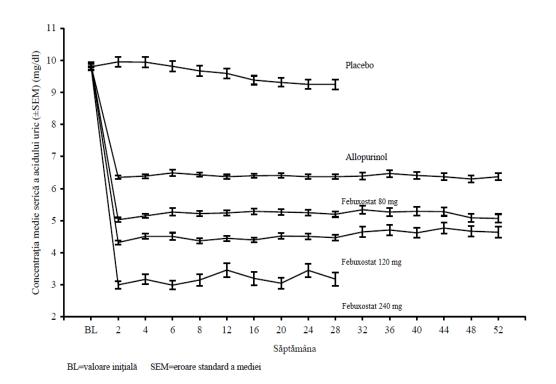
Studiul	Febuxostat 80 mg zilnic	Febuxostat 120 mg zilnic	Alopurinol 300/ 100 mg zilnic ¹
APEX	48% *	65% *,#	22%
(28 săptămâni)	(n=262)	(n=269)	(n=268)
FACT	53%*	62%*	21%
(52 săptămâni)	(n=255)	(n=250)	(n=251)
Rezultate	51%*	63%*,#	22%
combinate	(n=517)	(n=519)	(n=519)

¹ rezultatele provenite de la subiecții cărora li s-au administrat fie 100 mg zilnic (n=10: pacienți cu valoarea creatininemiei > 1,5 și ≤2,0 mg/dL), fie 300 mg zilnic (n=509) au fost colectate pentru analiză.

* p <0,001 față de alopurinol, # p <0,001 față de 80 mg

Capacitatea febuxostatului de a reduce concentrațiile serice de acid uric a fost rapidă și persistentă. Reducerea concentrației serice de acid uric la < 6,0 mg/dL (357 μ mol/L) a fost observată la vizita din săptămâna 2 și s-a menținut pe toată durata tratamentului. Concentrațiile serice medii de acid uric de-a lungul timpului pentru fiecare grup de tratament din cadrul celor două studii pivot de fază 3 sunt prezentate în Figura 1.

Figura 1 Concentrațiile Serice Medii ale Acidului Uric în Studiile Pivot Combinate de Fază 3

Notă: 509 pacienți au fost tratați cu alopurinol 300 mg zilnic; 10 pacienți cu creatininemia >1,5 și ≤2,0 mg/dL au fost tratați cu 100 mg zilnic. (10 pacienți din 268 din studiul APEX). S-au folosit 240 mg febuxostat pentru evaluarea siguranței febuxostatului la o doză de două ori mai mare decât cea mai mare doză recomandată.

Studiul CONFIRMS: Studiul CONFIRMS a fost un studiu de fază 3, randomizat, controlat, cu durata de 26 săptămâni pentru evaluarea siguranței și eficacității febuxostat 40 mg și 80 mg, în comparație cu alopurinol 300 mg sau 200 mg la pacienții cu gută și hiperuricemie. Au fost înrolați un număr total de două mii două sute șaizeci și nouă (2269) de pacienți: febuxostat 40 mg zilnic (n=757), febuxostat 80 mg zilnic, (n=756) sau alopurinol 300/200 zilnic (n=756). Cel puțin 65% dintre pacienți aveau insuficiență renală ușoară-moderată (cu un clearance al creatininei de 30-89 mL/minut). Profilaxia episoadelor acute de gută a fost obligatorie timp de 26 de săptămâni.

Proporția pacienților cu concentrația serică a acidului uric < 6,0 mg/dL (357 μ mol/L) la vizita finală, a fost de 45% pentru 40 mg febuxostat, 67% pentru febuxostat 80 mg și, respectiv 42% pentru alopurinol 300/200 mg.

Criteriul de evaluare final principal în subgrupa de pacienți cu insuficiență renală Studiul APEX a evaluat eficacitatea la 40 pacienți cu insuficiență renală (adică valoarea inițială a creatininemiei >1,5 mg/dL și ≤2,0 mg/dL). Pentru subiecții cu insuficiență renală care au fost randomizați la alopurinol, doza a fost limitată la 100 mg zilnic. Febuxostatul a atins criteriul final principal de eficacitate la 44% (80 mg zilnic), 45% (120 mg zilnic) și 60% (240 mg zilnic) dintre pacienți, comparativ cu 0% la grupurile cu alopurinol 100 mg zilnic și placebo.

Nu au existat diferențe semnificative clinic ale reducerii procentuale a concentrației serice de acid uric la subiecții sănătoși, indiferent de funcția renală (58% la grupul cu funcție renală normală și 55% la grupul cu disfuncție renală severă).

O analiză a pacienților cu gută și insuficiență renală definită prospectiv în studiul CONFIRMS și care a arătat că febuxostat a fost semnificativ mai eficace în reducerea concentrației serice a uraților la <6,0 mg/dL comparativ cu alopurinol 300 mg/200 mg la pacienții care au avut gută cu insuficiență renală ușoară spre moderată (65% din pacienții incluși în studiu).

Criteriul de evaluare final principal în subgrupa de pacienți cu Aus ≥ 10 mg/dL Aproximativ 40% dintre pacienți (APEX și FACT împreună) au avut o valoare inițială a Aus ≥10 mg/dL. În acest subgrup, febuxostat a atins criteriul final principal de eficacitate (Aus < 6,0 mg/dL la ultimele 3 vizite) la 41% (80 mg zilnic), 48% (120 mg zilnic) și 66% (240 mg zilnic) dintre pacienți, comparativ cu 9% la grupurile cu alopurinol 300 mg/100 mg zilnic și 0% în grupurile cu placebo.

În studiul CONFIRMS proporția pacienților care au atins criteriul de evaluare final principal de eficacitate (Aus <6,0 mg/dL la vizita finală) pentru pacienții cu concentrația serică inițială a acidului uric ≥ 10 mg/dL tratați cu febuxostat 40 mg zilnic au fost de 27% (66/249), cu febuxostat 80 mg zilnic au fost 49% (125/254) și, respectiv cu alopurinol 300 mg/200 mg zilnic au fost 31% (72/230).

Rezultate clinice: proporția pacienților care necesită tratament pentru un episod acut de gută Studiul APEX: În perioada de profilaxie de 8 săptămâni, o proporție mai mare de subiecți incluși în grupul de tratament cu febuxostat 120 mg (36%) au avut nevoie de tratament pentru episoadele acute de gută comparativ cu febuxostat 80 mg (28%), alopurinol 300 mg (23%) și placebo (20%). Episoadele acute de gută au crescut după perioada de profilaxie și au scăzut treptat în timp. Între 46% și 55% din subiecți au fost tratați pentru episoadele acute de gută din săptămâna 8 până în săptămâna 28. S-au raportat episoade acute de gută în timpul ultimelor 4 săptămâni ale studiului (săptămânile 24-28) 15% la subiecții tratați cu febuxostat 80, 120 mg, 14% (alopurinol 300 mg) și 20% (placebo).

Studiul FACT: În perioada de profilaxie de 8 săptămâni, o proporție mai mare de subiecți aflați în grupul de tratament cu febuxostat 120 mg (36%) au avut nevoie de tratament pentru episoadele acute de gută comparativ cu grupurile de tratament cu febuxostat 80 mg (22%) și alopurinol 300 mg (21%). După o perioadă de 8 săptămânii de profilaxie incidența episoadelor acute a crescut și a scăzut treptat în timp, (64% și 70% din subiecții la care s-a administrat tratament pentru episoadele acute de gută din săptămânile 8-52). Episoadele acute de gută în timpul ultimelor 4 săptămâni ale studiului (săptămânile 49-52) au fost observate la 6-8% (febuxostat 80, 120 mg) și 11% (alopurinol 300 mg) dintre subiecți.

Proporția subiecților care necesită tratament pentru un episod acut de gută (studiile APEX şi FACT) a fost mai redusă numeric la grupurile care au atins o concentrație serică medie a uraților după momentul inițial < 6.0 mg/dL, < 5.0 mg/dL sau < 4.0 mg/dL, comparativ cu grupul care a atins o concentrație serică medie a uraților după momentul inițial $\ge 6.0 \text{ mg/dL}$ în ultimele 32 săptămâni din perioada de tratament (intervalele săptămâna 20 - săptămâna 24 până la săptămânile 49-52).

În timpul studiului CONFIRMS, procentul de pacienți care au necesitat tratament pentru episoade acute de gută (ziua 1 până în luna a 6-a) a fost 31% pentru grupurile cu febuxostat 80 mg și, respectiv 25% pentru grupurile cu alopurinol. Nu s-a observat nicio diferență între proporția de pacienți care au necesitat tratament pentru episoadele acute de gută la pacienții cu febuxostat 80 mg și cei cu 40 mg.

Studii extinse, deschise, de lungă durată

Studiu EXCEL (C02-021): studiu clinic deschis, de fază 3, a fost un studiu de 3 ani, deschis, multicentric, randomizat, controlat cu alopurinol de evaluare a siguranței, extins, la pacienții care au terminat studiile pivot de fază III (APEX sau FACT). Au fost înrolați 1086 pacienți: febuxostat 80 mg zilnic (n=649), febuxostat 120 mg zilnic (n=292) și alopurinol 300/100 mg zilnic (n=145). Aproximativ 69% dintre pacienți nu au necesitat schimbarea tratamentului pentru a avea un tratament final stabil. Pacienții care au avut 3 valori consecutive a Aus > 6,0 mg/dL au fost retrași. Concentrațiile serice de urați au fost menținute (adică 91% și 93% dintre pacienții aflați în tratament inițial cu febuxostat 80 mg și, respectiv 120 mg, care au avut valoarea Aus < 6 mg/dL în luna 36).

Date provenite din trei ani de studii au arătat o scădere a incidenței episoadelor acute de gută, mai puțin de 4% dintre pacienți necesitând tratament pentru un episod acut (adică mai mult de 96% dintre pacienți nu au necesitat tratament pentru un episod acut) la lunile 16-24 și 30-36.

46% și 38% dintre pacienții cu tratament final stabil cu febuxostat 80 sau 120 mg, zilnic, au avut o vindecare completă a tofusului primar palpabil de la început la vizita finală.

Studiul FOCUS (TMX-01-005) a fost un studiu de fază 2 cu durata de 5 ani, deschis, multicentric, extins privind evaluarea siguranței la pacienții care au terminat studiul dublu orb TMX-00-004, cu durata de 4 săptămâni, privind stabilirea dozei de febuxostat.

116 pacienți au fost înrolați și li s-a administrat inițial febuxostat 80 mg zilnic. 62% dintre pacienți nu au necesitat ajustarea dozei pentru menținerea Aus < 6 mg/dL și 38% dintre pacienți au avut nevoie de ajustarea dozei pentru a atinge o doză finală stabilă.

Proporția de pacienți cu concentrația serică de urați < 6 mg/dL (357 μmol/L) la vizita finală a fost mai mare de 80% (81-100%) la fiecare doză de febuxostat.

În cadrul studiilor clinice de fază 3, s-au observat valori ușor anormale ale testului funcției hepatice la pacienții tratați cu febuxostat (5,0%). Aceste valori au fost similare celor raportate pentru alopurinol (4,2%) (vezi pct. 4.4). S-au observat valori crescute ale TSH (>5,5 µUI/mL) la pacienții care urmează tratament pe termen lung cu febuxostat (5,5%) și cu alopurinol (5,8%) în cadrul studiilor deschise extinse, desfășurate pe termen lung (vezi pct. 4.4).

Studii post punere pe piață pe termen lung

Studiul CARES a fost un studiu multicentric, randomizat, dublu-orb, de non-inferioritate, care a comparat rezultatele CV obținute cu febuxostat versus alopurinol la pacienții cu gută și antecedente de boală CV majoră incluzând IM, spitalizare pentru angina instabilă, procedură de revascularizare coronariană sau cerebrală, accident vascular cerebral, atac ischemic tranzitoriu spitalizat, boală vasculară periferică sau diabet cu evidențierea afectării microvasculare sau macrovasculare. Pentru a atinge o concentrație a Aus mai mică de 6 mg/dl, doza de febuxostat a fost titrată de la 40 mg până la 80 mg (indiferent de funcția renală) și doza de alopurinol a fost titrată în creșteri de 100 mg de la 300 la 600 mg la pacienții cu funcție renală normală și insuficiență renală ușoară și de la 200 la 400 mg la pacienții cu insuficiență renală moderată.

Obiectivul primar în studiul CARES a fost timpul până la prima apariție a evenimentelor adverse cardiovasculare majore (EACM), un obiectiv compus reprezentat de IM non-letal, accident vascular cerebral non-letal, deces CV și angină instabilă cu revascularizare coronariană urgentă. Obiectivele primare și secundare de evaluare au fost examinate în funcție de analiza intenției de tratament (ITT) care include toți pacienții care au fost randomizați și care au primit cel puțin o doză de medicament în timpul studiului.

În total, 56,6% dintre pacienți au întrerupt studiul prematur și 45% dintre pacienți nu au efectuat toate vizitele studiului.

În total, 6190 pacienți au fost monitorizați timp de 32 luni, durata medie de expunere a pacienților din grupul tratat cu febuxostat (n=3098) fiind de 728 zile, iar în grupul tratat cu alopurinol (n=3092) de 719 zile.

Obiectivul primar de evaluare, EACM, a apărut în procente similare în grupurile de tratament cu febuxostat și alopurinol (10,8%, respectiv 10,4% dintre pacienți; risc relativ [RR] 1,03; intervalul de încredere [ÎÎ] 95% bilateral 0,89-1,21).

În analizarea componentelor individuale ale EACM, raportul deceselor CV a fost mai mare pentru febuxostat decât pentru alopurinol (4,3% vs 3,2% pacienți; RR 1,34; 95% IÎ 1,03-1,73). Procentele celorlalte EACM au fost asemănătoare în grupurile cu febuxostat și alopurinol, de exemplu, IM non-letal (3,6% vs 3,8% dintre pacienți; RR 0,93; 95% IÎ (0,72-1,21), accident vascular cerebral non-letal (2,3% vs 2,3% dintre pacienți; RR 1,01; 95% IÎ (0,73-1,41) și revascularizarea de urgență datorată anginei instabile (1,6% vs 1,8% dintre pacienți; RR 0,86; 95% IÎ 0,59-1,26). De asemenea, rata mortalității din toate cauzele a fost mai mare în grupul tratat cu febuxostat față de cel cu alopurinol (7,8% vs 6,4% dintre pacienți; RR 1,22; 95% IÎ 1,01-1,47), aspect determinat, în principal, de numărul mai mare de decese de cauză CV în acest grup (vezi pct. 4.4).

Procentul spitalizărilor pentru insuficiența cardiacă, pentru aritmii care nu au fost asociate cu ischemia, evenimente tromboembolice venoase și pentru accidente ischemice tranzitorii, a fost comparabil pentru febuxostat și alopurinol.

Studiul FAST a fost un studiu prospectiv, randomizat, deschis, orb din punct de vedere al criteriului de evaluare final, care a comparat profilul de siguranță cardiovascular al febuxostat față de alopurinol la pacienți cu hiperuricemie cronică (când depunerea de urați a avut loc deja) și factori de risc cardiovascular (de exemplu, pacienți cu vârsta de 60 de ani sau peste și cel puțin un factor de risc cardiovascular). Pacienții eligibili au primit tratament cu alopurinol înainte de randomizare, iar ajustarea dozelor a fost necesară, la nevoie, în conformitate cu deciziile clinice, recomandările EULAR și dozele aprobate. La finalul fazei de administrare a alopurinol, pacienții cu nivelul sUA < 0,36 mmol/l (< 6 mg/dl) sau cei care au primit doza maximă tolerată de alopurinol sau doza maximă autorizată, au fost randomizați în raport de 1:1 pentru a primi tratament fie cu febuxostat, fie cu alopurinol. Criteriul de evaluare final principal al studiului FAST a fost timpul până la prima apariție a oricărui eveniment inclus în criteriul de evaluare final compus al Antiplatelet Trialists' Collaborative (APTC) cum sunt: i) spitalizarea pentru IM non-letal/sindrom coronarian acut (SCA) cu biomarker pozitiv; ii) accident vascular cerebral non-letal; iii) deces de cauză cardiovasculară. Analiza primară a fost bazată pe abordarea privind tratamentul (OT).

În total, 6128 pacienți au fost randomizați, 3063 cu febuxostat și 3065 cu alopurinol.

În analiza primară OT, febuxostat a fost non-inferior față de alopurinol în ceea ce privește incidența criteriului de evaluare final principal, care a apărut la 172 de pacienți (1,72/100 pacienți-ani) cărora li s-a administrat febuxostat, comparativ cu 241 de pacienți (2,05/100 pacienți-ani) cărora li s-a administrat alopurinol, cu un RR ajustat de 0,85 ($\hat{\text{II}}$ 95%: 0,70, 1,03), p < 0,001. Analiza OT pentru criteriul de evaluare principal în subgrupul de pacienți cu antecedente de IM, accident vascular cerebral sau SCA nu a arătat diferențe semnificative între grupurile de tratament: au fost 65 de pacienți (9,5%) cu reacții în grupul febuxostat și 83 de pacienți (11,8%) cu reacții în grupul alopurinol; RR ajustat de 1,02 ($\hat{\text{II}}$ 95%: 0,74-1,42); p = 0,202.

Tratamentul cu febuxostat nu a fost asociat cu o creștere a deceselor CV sau a deceselor din toate cauzele, în total sau în subgrupul de pacienți cu antecedente de IM, accident vascular cerebral sau SCA la momentul inițial. În total, au fost mai puține decese în grupul febuxostat (62 de decese de cauză CV și 108 decese din toate cauzele), decât în grupul alopurinol (82 de decese de cauză CV și 174 de decese din toate cauzele).

Nivelurile de acid uric au fost reduse mai mult sub tratamentul cu febuxostat decât sub tratamentul cu alopurinol.

5.2 Proprietăți farmacocinetice

La subiecții sănătoși, concentrațiile plasmatice maxime (C_{max}) și aria de sub curba concentrație plasmatică în funcție de timp (ASC) a febuxostatului au crescut proporțional cu doza, după administrarea de doze unice și repetate de 10 mg până la 120 mg. Pentru dozele cuprinse între 120 mg și 300 mg, pentru febuxostat s-a observat o creștere a ASC mai mare decât proporțională cu doza. Nu există o acumulare importantă în cazul administrării de doze cuprinse între 10 mg și 240 mg la intervale de 24 ore. Febuxostatul are un timp mediu aparent terminal de înjumătățire plasmatică prin eliminare (t1/2) de aproximativ 5 până la 8 ore.

Au fost efectuate analize populaționale de farmacocinetică/farmacodinamie la 211 pacienți cu hiperuricemie și gută, tratați cu febuxostat 40-240 mg zilnic. În general, parametri farmacocinetici ai febuxostatului estimați prin aceste analize sunt în concordanță cu cei obținuți de la subiecții sănătoși, indicând faptul că subiecții sănătoși sunt reprezentativi pentru evaluarea farmacocinetică/farmacodinamică la populația pacienților cu gută.

Absorbție

Febuxostatul se absoarbe rapid (t_{max} de 1,0-1,5 ore) și în proporție mare (cel puţin 84%). După doze unice sau repetate de 80 și 120 mg administrate oral o dată pe zi, C_{max} este de aproximativ 2,8-

3,2 μg/ml, respectiv 5,0-5,3 μg/ml. Biodisponibilitatea absolută a formulării comprimat de febuxostat nu a fost studiată.

După administrarea orală a unor doze repetate de 80 mg o dată pe zi sau a unei doze unice de 120 mg cu o masă bogată în grăsimi, a existat o scădere a C_{max} cu 49%, respectiv 38% și o scădere a ASC cu 18%, respectiv 16%. Cu toate acestea, în timpul studierii nu au fost observate modificări semnificative clinic ale reducerii procentuale a concentrației serice de acid uric (doze repetate de 80 mg). De aceea, febuxostat poate fi administrat fără legătură cu orarul meselor.

Distributie

Volumul aparent de distribuție al febuxostatului la starea de echilibru (V_{ss}/F) variază între 29 și 75 L după administrarea orală a unor doze de 10-300 mg. Legarea febuxostatului de proteinele plasmatice este de aproximativ 99,2% (în principal de albumină) și este constantă în intervalul concentrațiilor atinse la doze de 80 și 120 mg. Legarea metaboliților activi de proteinele plasmatice variază între aproximativ 82% și 91%.

Metabolizare

Febuxostatul este metabolizat în proporție mare prin conjugare prin sistemul enzimatic uridină difosfat glucuronoziltransferază (UDPGT) și prin oxidare prin sistemul citocromului P450 (CYP). Au fost identificați patru metaboliți hidroxil activi farmacologic, dintre care trei apar în plasma umană. Studiile *in vitro* cu microzomi hepatici umani au arătat că acești metaboliți oxidativi s-au format în principal prin intermediul CYP1A1, CYP1A2, CYP2C8 sau CYP2C9, iar febuxostatul glucuronoconjugat s-a format în principal prin UGT 1A1, 1A8 și 1A9.

Eliminare

Febuxostatul se elimină atât pe cale hepatică, cât și renală. După administrarea orală a unei doze de 80 mg febuxostat marcat radioactiv cu ¹⁴C, aproximativ 49% din doză s-a regăsit în urină sub formă de febuxostat nemodificat (3%), acil-glucuronoconjugat al substanței active (30%), metaboliții săi oxidativi cunoscuți și conjugații acestora (13%) și alți metaboliți necunoscuți (3%). În plus față de excreția pe cale urinară, aproximativ 45% din doză s-a regăsit în materiile fecale sub formă de febuxostat nemodificat (12%), acil-glucuronoconjugat al substanței active (1%), metaboliții săi oxidativi cunoscuți și conjugații acestora (25%) și alți metaboliți necunoscuți (7%).

Insuficiență renală

După administrarea de doze repetate de 80 mg febuxostat la pacienți cu insuficiență renală ușoară, moderată sau severă, C_{max} al febuxostatului nu s-a modificat, comparativ cu subiecții cu funcție renală normală. ASC medie totală a febuxostatului a crescut de aproximativ 1,8 ori de la 7,5 µg·h/mL la grupul cu funcție renală normală la 13,2 µg·h/mL la grupul cu disfuncție renală severă. C_{max} și ASC ale metaboliților activi au crescut până la de 2 ori, respectiv de 4 ori. Cu toate acestea, nu este necesară modificarea dozei la pacienții cu insuficiență renală ușoară sau moderată.

Insuficiență hepatică

După administrarea de doze repetate de 80 mg febuxostat la pacienți cu insuficiență hepatică ușoară (Child-Pugh clasa A) sau moderată (Child-Pugh clasa B), C_{max} și ASC ale febuxostatului și metaboliților săi nu au suferit modificări semnificative comparativ cu subiecții cu funcție hepatică normală. Nu s-au efectuat studii la pacienți cu insuficiență hepatică severă (Child-Pugh clasa C).

Vârsta

Nu au fost observate modificări semnificative ale ASC ale febuxostatului sau metaboliților săi după administrarea orală de doze repetate de febuxostat la pacienții vârstnici, comparativ cu subiecții sănătoși mai tineri.

Sexul

După administrarea orală de doze repetate de febuxostat, C_{max} și ASC au fost cu 24%, respectiv 12% mai mari la femei decât la bărbați. Cu toate acestea, C_{max} și ASC corectate în funcție de greutate au fost similare la ambele sexe. Nu este necesară modificarea dozei în funcție de sex.

5.3 Date preclinice de siguranță

În studiile non-clinice, în general, au fost observate efecte la expuneri care depășesc expunerea maximă la om.

Modelarea și simularea farmacocinetică a datelor de la șobolan, indică faptul că, în cazul administrării concomitente cu febuxostat, doza clinică de mercaptopurină/azatioprină trebuie redusă la 20% sau mai puțin din doza prescrisă anterior, în scopul de a evita posibile efecte hematologice (vezi pct. 4.4 și 4.5).

Carcinogeneză, mutageneză, afectarea fertilității

La masculii de șobolan, s-a observat o creștere semnificativă statistic a tumorilor vezicii urinare (papilom cu celulă tranzițională și carcinom) numai în asociere cu calculi xantinici la grupul căruia i s-au administrat doze mari, de aproximativ 11 ori expunerea de la om. Nu a existat nicio creștere semnificativă a niciunui alt tip de tumoare la șoarece sau șobolan, masculi sau femele. Aceste constatări se consideră o consecință a metabolismului purinic specific speciei și compoziției urinei și nu au relevanță pentru utilizarea clinică.

O serie standard de teste de genotoxicitate nu a relevat niciun efect genotoxic cu relevanță biologică al febuxostatului.

S-a constatat că, în doze administrate oral de până la 48 mg/kg și zi, febuxostatul nu are niciun efect asupra fertilității și funcției de reproducere la masculii și femelele de șobolan.

Nu a existat nicio dovadă de afectare a fertilității, de efecte teratogene sau de efecte nocive pentru făt, datorate febuxostatului. A existat o toxicitate maternă la doze mari, însoțită de o reducere a indicelui de înțărcare și o dezvoltare redusă a puilor la șobolani, la doze de aproximativ 4,3 ori mai mari decât expunerea la om. Studiile de teratogenitate efectuate la femelele de șobolan gestante, cu doze de aproximativ 4,3 ori mai mari decât expunerea la om, și la femelele de iepure gestante, cu doze de aproximativ 13 ori mai mari decât expunerea la om, nu au relevat efecte teratogene.

6. PROPRIETĂŢI FARMACEUTICE

6.1 Lista excipienților

Nucleul comprimatului

Lactoză
Celuloză microcristalină
Stearat de magneziu
Hidroxipropilceluloză
Croscarmeloză sodică
Dioxid de siliciu 17olloidal hidratat
Dioxid de siliciu 17olloidal anhidru
Crospovidonă
Talc

Filmul comprimatului

Hipromeloză Dioxid de titan (E 171) Etilceluloză Oxid galben de fer (E 172) Triacetin Oxid negru de fer (E 172)

6.2 Incompatibilități

Nu este cazul.

6.3 Perioada de valabilitate

2 ani

Pentru flacoane: A se utiliza în 180 zile de la prima deschidere a flaconului.

6.4 Precauții speciale pentru păstrare

Acest medicament nu necesită condiții speciale de păstrare.

6.5 Natura și conținutul ambalajului

Blistere (PVC/oPA/Al)/Al (cu desicant încorporat) 14, 28, 84 comprimate, blistere calendar de 28, 84 de comprimate și blistere perforate unidoză de 28 x 1 comprimate.

Blistere (oPA/Al/PVC)/Al cu 14, 28, 42, 84 comprimate, blistere calendar cu 28, 84 de comprimate și blistere perforate unidoză cu 28 x 1 comprimate și ambalaj multiplu cu 84 (2 cutii cu 42) comprimate.

Flacon din PEÎD cu capac filetat din polipropilenă (PP) cu desicant care conține 28 sau 84 comprimate.

Este posibil ca nu toate mărimile de ambalaj să fie comercializate.

6.6 Precauții speciale pentru eliminarea reziduurilor

Fără cerințe speciale.

7. DEȚINĂTORUL AUTORIZAȚIEI DE PUNERE PE PIAȚĂ

Viatris Limited Damastown Industrial Park, Mulhuddart, Dublin 15, DUBLIN Irlanda

8. NUMĂRUL(ELE) AUTORIZATIEI DE PUNERE PE PIATĂ

EU/1/17/1194/001 EU/1/17/1194/002 EU/1/17/1194/003 EU/1/17/1194/004 EU/1/17/1194/005 EU/1/17/1194/006 EU/1/17/1194/007 EU/1/17/1194/008 EU/1/17/1194/017 EU/1/17/1194/018 EU/1/17/1194/019 EU/1/17/1194/020 EU/1/17/1194/021 EU/1/17/1194/029 EU/1/17/1194/030

9. DATA PRIMEI AUTORIZĂRI SAU A REÎNNOIRII AUTORIZAȚIEI

Data primei autorizări: 15 iunie 2017

Data ultimei reînnoiri a autorizației: 16 februarie 2022

10. DATA REVIZUIRII TEXTULUI

Informații detaliate privind acest medicament sunt disponibile pe site-ul Agenției Europene pentru Medicamente http://www.ema.europa.eu.

1. DENUMIREA COMERCIALĂ A MEDICAMENTULUI

Febuxostat Viatris 120 mg comprimate filmate

2. COMPOZITIA CALITATIVĂ SI CANTITATIVĂ

Fiecare comprimat conține febuxostat 120 mg.

Excipient cu efect cunoscut

Fiecare comprimat conține lactoză 354,0 mg

Pentru lista tuturor excipienților, vezi pct. 6.1.

3. FORMA FARMACEUTICĂ

Comprimat filmat (comprimat).

Comprimate de aproximativ 18 x 8 mm, de culoare galbenă, în formă de capsulă, biconvexe, marcate cu "M" pe o față a comprimatului și cu FX4 pe cealaltă față.

4. DATE CLINICE

4.1 Indicații terapeutice

Febuxostat Viatris este indicat în tratamentul hiperuricemiei cronice în bolile în care depunerea de urați a avut deja loc (inclusiv tofi gutoși și/sau artrită gutoasă în antecedente sau în prezent).

Febuxostat Viatris este indicat pentru prevenirea și tratamentul hiperuricemiei la pacienții adulți care efectuează chimioterapie pentru boli maligne hematologice cu risc intremediar spre ridicat de sindrom de liză tumorală (TLS).

Febuxostat Viatris este indicat pentru adulţi.

4.2 Doze și mod de administrare

Doze

Gută

Doza orală recomandată de Febuxostat Viatris este 80 mg o dată pe zi, fără legătură cu orarul meselor. Dacă concentrația serică de acid uric este > 6 mg/dL (357 µmol/L) după 2-4 săptămâni, poate fi luată în considerare administrarea de Febuxostat Viatris 120 mg o dată pe zi.

Febuxostat Viatris acţionează suficient de rapid, astfel încât să permită retestarea concentrației serice de acid uric după 2 săptămâni. Scopul terapeutic îl reprezintă reducerea şi menţinerea concentrației serice de acid uric sub 6 mg/dl (357 µmol/l).

Se recomandă o profilaxie a episoadelor acute de gută timp de cel puțin 6 luni (vezi pct. 4.4).

Sindrom de liză tumorală

Doza orală recomandată de Febuxostat Viatris este 120 mg o dată pe zi, fără legatură cu orarul meselor. Febuxostat Viatris trebuie început cu două zile înainte de începerea terapiei citostatice și se continuă timp de cel puțin 7 zile; cu toate acestea tratamentul poate fi prelungit până la 9 zile în funcție de durata de chimioterapie determinată clinic.

Pacienți vârstnici

Nu este necesară ajustarea dozei la pacienții vârstnici (vezi pct. 5.2)

Insuficiență renală

Eficacitatea și siguranța nu au fost evaluate complet la pacienții cu insuficiență renală severă (clearance-ul creatininei <30 mL/minut, vezi pct. 5.2).

Nu este necesară modificarea dozei la pacienții cu insuficiență renală ușoară sau moderată.

Insuficiență hepatică

Eficacitatea și siguranța febuxostat nu au fost studiate la pacienții cu insuficiență hepatică severă (Child Pugh clasa C).

Gută: Dozajul recomandat la pacienții cu insuficiență hepatică ușoară este 80 mg. Sunt disponibile doar informații limitate privind pacienții cu insuficiență hepatică moderată.

Sindromul de liză tumorală: în studiul pivot de fază III (FLORENCE) doar pacienții cu insuficiență hepatică severă au fost excluși de la participare la studiu. A fost necesară ajustarea dozei la pacienții înrolați pe baza stării funcției hepatice.

Copii și adolescenți

Siguranța și eficacitatea Febuxostat Viatris la copii și adolescenți cu vârsta sub 18 ani nu a fost stabilită. Nu există date disponibile.

Mod de administrare

Administrare orală

Febuxostat Viatris se administrează pe cale orală și poate fi utilizat cu sau fără alimente.

4.3 Contraindicații

Hipersensibilitate la substanța activă sau la oricare dintre excipienții enumerați la pct. 6.1 (vezi de asemenea pct. 4.8).

4.4 Atenționări și precauții speciale pentru utilizare

Tulburări cardiovasculare

Tratamentul hiperuricemiei cronice

În timpul dezvoltării produsului și într-un studiu post-autorizare (CARES), la pacienții cu boli cardiovasculare majore preexistente (de exemplu, infarct miocardic, accident vascular cerebral sau angină instabilă), a fost observat un număr mai mare de evenimente cardiovasculare letale cu febuxostat comparativ cu alopurinol.

Cu toate acestea, într-un studiu post-autorizare ulterior (FAST), febuxostat nu a fost inferior alopurinol privind incidența atât a evenimentelor cardiovasculare letale cât și a celor neletale.

Tratamentul acestui grup de pacienți trebuie efectuat cu prudență și pacienții trebuie monitorizați periodic.

Pentru detalii suplimentare privind siguranța cardiovasculară a febuxostatului, vezi pct. 4.8 și 5.1.

Prevenirea și tratamentul hiperuricemiei la pacienții cu risc de TLS

Pacienții cărora li s-a administrat chimioterapie pentru afecțiuni maligne hematologice de la un risc intermediar spre ridicat de sindrom de liză tumorală, tratat cu febuxostat ar trebui să fie sub o monitorizare cardiacă, după caz.

Alergie medicamentoasă / hipersensibilitate

Raportări rare de reacții alergice/de hipersensibilitate severe, inclusiv cele care pun viața în pericol, cum este sindromul Stevens-Johnson, necroliza epidermică toxică și a reacțiilor anafilactice acute/șoc au fost raportate în experiența de după punerea pe piață. În cele mai multe cazuri aceste reacții au apărut în timpul primei luni de tratament cu febuxostat. O parte din acești pacienți au raportat insuficiență renală și/sau hipersensibilitate în antecedente, la alopurinol. Reacții de hipersensibilitate severe, inclusiv reacția medicamentoasă asociată cu eozinofilie și simptome sistemice au fost asociate cu febră, implicarea hematologică, renală sau hepatică, în unele cazuri.

Pacienții trebuie avertizați în legătură cu semnele și simptomele reacțiilor alergice/hipersensibilitate și monitorizați cu atenție (vezi pct. 4.8) Tratamentul cu febuxostat trebuie întrerupt imediat dacă apar reacții alergice grave/hipersensibilitate, inclusiv sindromul Stevens-Johnson deoarece întreruperea din timp este asociată cu un prognostic mai bun. Dacă pacientul a prezentat reacții alergice/hipersensibilitate, inclusiv sindromul Stevens-Johnson și reacție acută anafilactică/șoc tratamentul cu febuxostat nu trebuie niciodată reînceput la acest pacient.

Crize gutoase acute (episoade acute de gută)

Tratamentul cu febuxostat nu trebuie inițiat până când criza gutoasă acută nu s-a rezolvat complet. Pot apărea episoade acute de gută la începerea tratamentului, datorită modificării concentrațiilor serice de acid uric care determină mobilizarea uraților din depunerile tisulare (vezi pct. 4.8 și 5.1). La începerea tratamentului cu febuxostat, se recomandă profilaxia episoadelor acute de gută timp de cel puțin 6 luni cu un medicament antiinflamator nesteroidian sau cu colchicină (vezi pct. 4.2).

Dacă în timpul tratamentului cu febuxostat apare un episod acut de gută, tratamentul nu trebuie întrerupt. În același timp, episodul acut de gută trebuie abordat terapeutic după cum este necesar pentru fiecare pacient în parte. Tratamentul continuu cu febuxostat reduce frecvența și intensitatea episoadelor acute de gută.

Depunerea de xantină

La pacienții la care viteza de formare a uraților este mult crescută (de exemplu patologie malignă și tratamentul acesteia, sindrom Lesch-Nyhan), concentrația absolută de xantină în urină poate crește, în cazuri rare, suficient de mult astfel încât să permită depunerea la nivelul tractului urinar. Acest lucru nu a fost observat în studiul clinic pivot cu febuxostat în sindromul de liză tumorală. Deoarece nu există experiență cu febuxostat, utilizarea lui la pacienții cu sindrom Lesch-Nyhan nu este recomandată.

Mercaptopurină/azatioprină

Utilizarea febuxostatului nu se recomandă la pacienții tratați concomitent cu mercaptopurină/azatioprină, deoarece inhibarea de către febuxostat a xantinoxidazei poate determina creșterea concentrațiilor plasmatice ale mercaptopurinei/azatioprinei ce poate duce la toxicitate severă. În cazul în care asocierea nu poate fi evitată, este recomandată o scădere a dozei de mercaptopurină / azatioprină la 20% sau mai puțin din doza prescrisă anterior, în scopul de a evita posibile efecte hematologice (vezi pct. 4.5 și 5.3).

Pacienții trebuie să fie atent monitorizați și doza de mercaptopurină/azatioprină trebuie ajustată ulterior pe baza evaluării răspunsului terapeutic și a apariției eventualelor efecte toxice.

Pacienți la care s-a efectuat un transplant de organ

Deoarece nu există experiență la pacienții la care s-a efectuat un transplant de organ, utilizarea de febuxostat la acesti pacienti nu este recomandată (vezi pct. 5.1).

Teofilină

Administrarea concomitentă de febuxostat 80 mg și o doză unică de 400 mg de teofilină la indivizi sănătoși au arătat că nu există interacțiuni farmacocinetice (vezi pct. 4.5). Febuxostat 80 mg poate fi utilizat la pacienții tratați concomitent cu teofilină fără riscul de creștere a concentrației plasmatice de teofilină.

Nu există date pentru febuxostat 120 mg.

<u>Tulburări</u> hepatice

În cadrul studiilor clinice combinate de fază 3, s-au observat valori ușor anormale ale testului funcției hepatice la pacienții tratați cu febuxostat (5,0%). Se recomandă efectuarea testului funcției hepatice înainte de începerea tratamentului cu febuxostat și ulterior periodic, la recomandarea medicului (vezi pct. 5.1).

Tulburări ale glandei tiroide

S-au observat valori crescute ale TSH (>5,5 μ UI/mL) la pacienții care urmează tratament pe termen lung cu febuxostat (5,5%) în cadrul studiilor deschise extinse, efectuate pe termen lung. Este necesară prudență în cazul utilizării febuxostatului la pacienții cu modificări la nivelul funcției glandei tiroide (vezi pct. 5.1).

Excipienți

Comprimatele de Febuxostat Viatris conțin lactoză. Pacienții cu afecțiuni ereditare rare de intoleranță la galactoză, deficit total de lactază sau sindrom de malabsorbție de glucoză-galactoză nu trebuie să utilizeze acest medicament.

Febuxostat Viatris conține sodiu mai puțin de 1 mmol (23 mg) per comprimat adică practic "nu contine sodiu".

4.5 Interacțiuni cu alte medicamente și alte forme de interacțiune

Mercaptopurină/azatioprină

Pe baza mecanismului de acțiune al febuxostatului asupra inhibării XO, utilizarea concomitentă nu este recomandată. Inhibarea XO de febuxostat poate provoca apariția de concentratii plasmatice crescute ale acestor medicamente care să conducă la mielotoxicitate.

În cazul administrării concomitente cu febuxostat, doza de mercaptopurină/azatioprină trebuie redusă la 20% sau mai puțin din doza prescrisă anterior (vezi pct. 4.4 și 5.3).

Alegerea potrivită privind ajustarea dozei propuse, care s-a bazat pe o analiză a modelului și de simulare din datele preclinice la șobolan, a fost confirmată de rezultatele unui studiu clinic de interacțiune medicament-medicament la voluntari sănătoși, cărora li s-a administrat azatioprină 100 mg în monoterapie și o doză mică de azatioprină (25 mg) în asociere cu febuxostat (40 sau 120 mg).

Nu au fost efectuate studii de interacțiune ale febuxostatului cu altă chimioterapie citotoxică.

In sindromul de liză tumorală, studiu pivot, febuxostat 120 mg pe zi a fost administrat la pacienții cărora li s-au administrat mai multe serii de chimioterapie, inclusiv anticorpi monoclonali. Cu toate acestea nu au fost studiate interacțiuni medicamentoase și ale medicamentului cu afecțiunea în timpul

acestui studiu. Prin urmare, posibilele interacțiuni cu orice medicamente citotoxice administrate concomitent nu pot fi excluse.

Rosiglitazone/substraturi CYP2C8

Febuxostat s-a dovedit a fi un inhibitor slab al CYP2C8 *in vitro*. Într-un studiu la indivizi sănătoși, administrarea concomitentă a 120 mg febuxostat QD cu o singură doză orală de 4 mg rosiglitazonă nu a avut niciun efect asupra farmacocineticii rosiglitazonei și metabolitului N-desmetilrosiglitazonă, indicând că febuxostat nu este un inhibitor al enzimei CYP2C8, *in vivo*. Astfel, nu este de așteptat ca administrarea concomitentă de febuxostat cu rosiglitazonă sau alte substraturi CYP2C8 să necesite modificarea dozei acestor medicamente.

Teofilină

A fost efectuat un studiu de interacțiune la indivizi sănătoși cu febuxostat pentru a evalua dacă inhibarea XO poate determina o creștere a concentrației circulante de teofilină raportată la alți inhibitori ai XO. Rezultatele studiului au arătat că administrarea concomitentă de febuxostat 80 mg QD cu teofilină 400 mg doză unică nu are niciun efect asupra farmacocineticii sau siguranța teofilinei. De aceea, nu este necesară atenție deosebită dacă febuxostat 80 mg și teofilina se administrează concomitent. Nu există date disponibile pentru febuxostat 120 mg.

Naproxen și alți inhibitori ai glucuronoconjugării

Metabolizarea febuxostatului depinde de enzimele uridin glucuronosiltransferaze (UGT). Medicamentele care inhibă glucuronoconjugarea, cum sunt medicamentele antiinflamatoare nesteroidiene și probenecidul, pot teoretic să afecteze eliminarea febuxostatului. La subiecții sănătoși, utilizarea concomitentă de febuxostat și naproxen 250 mg de două ori pe zi a fost asociată cu o creștere a expunerii la febuxostat (C_{max} 28%, ASC 41% și t_{1/2} 26%). În cadrul studiilor clinice, utilizarea de naproxen sau alte medicamente antiinflamatoare nesteroidiene/inhibitori Cox-2 nu a fost asociată cu o creștere semnificativă clinic a frecvenței evenimentelor adverse.

Febuxostat poate fi administrat în asociere cu naproxen, fără a fi necesară modificarea dozei de febuxostat sau de naproxen.

Inductori ai glucuronoconjugării

Inductorii puternici ai enzimelor UGT pot determina o metabolizare crescută și o eficacitate redusă a febuxostatului. De aceea, se recomandă monitorizarea concentrației serice de acid uric timp de 1-2 săptămâni de la începerea tratamentului cu un inductor puternic al glucuronoconjugării. În mod similar, încetarea tratamentului cu un inductor poate determina creșterea concentrațiilor plasmatice de febuxostat.

Colchicină/indometacin/hidroclorotiazidă/warfarină

Febuxostat poate fi administrat în asociere cu colchicină sau indometacin, fără a fi necesară modificarea dozei de febuxostat sau de substantă activă administrată concomitent.

Nu este necesară modificarea dozei de febuxostat în cazul administrării în asociere cu hidroclorotiazidă.

Nu este necesară modificarea dozei de warfarină în cazul administrării în asociere cu febuxostat. La subiecții sănătoși administrarea de febuxostat (80 mg sau 120 mg pe zi) în asociere cu warfarina nu are efect asupra farmacocineticii warfarinei. Activitatea INR și a factorului VII nu au fost, de asemenea, influențate de administrarea concomitentă cu febuxostat.

Desipramină/substraturi CYP2D6

S-a demonstrat că febuxostat este un inhibitor slab al CYP2D6 *in vitro*. În cadrul unui studiu efectuat la subiecți sănătoși, 120 mg febuxostat zilnic a determinat o creștere medie de 22% a ASC a desipraminei, un substrat CYP2D6 indicând un posibil efect inhibitor slab al febuxostatului asupra enzimei CYP2D6 *in vivo*. Astfel, nu este de așteptat ca administrarea concomitentă de febuxostat și alte substraturi CYP2D6 să necesite modificarea dozei acestor compuși.

Antiacide

S-a demonstrat că ingerarea concomitentă a unui antiacid care conţine hidroxid de magneziu şi hidroxid de aluminiu întârzie absorbţia febuxostatului (cu aproximativ 1 oră) şi determină o scădere cu 32% a C_{max}, dar fără a se observa modificări semnificative ale ASC. De aceea, febuxostat poate fi administrat fără a se ţine cont de utilizarea de antiacide.

4.6 Fertilitatea, sarcina și alăptarea

Sarcina

Utilizarea febuxostatului în cursul unui număr foarte limitat de sarcini nu a indicat reacții adverse ale febuxostatului asupra sarcinii sau asupra sănătății fătului/nou-născutului. Studiile la animale nu au evidențiat efecte dăunătoare directe sau indirecte asupra sarcinii, dezvoltării embrionare/fetale sau nașterii (vezi pct. 5.3). Riscul potențial pentru om este necunoscut. Febuxostat nu trebuie utilizat în timpul sarcinii.

Alăptarea

Nu se cunoaște dacă febuxostatul este excretat în laptele matern. Studiile la animale au arătat excreția acestei substanțe active în laptele matern și afectarea dezvoltării puilor alăptați. Nu poate fi exclus riscul pentru sugar. Febuxostat nu trebuie utilizat în timpul alăptării.

Fertilitatea

Studii asupra funcției de reproducere la animale cu doze până la 48 mg/kg și zi nu au demostrat reacții adverse dependente de doză asupra fertilității (vezi pct. 5.3). Efectul febuxostatului asupra fertilității la om este necunoscut.

4.7 Efecte asupra capacității de a conduce vehicule și de a folosi utilaje

Au fost raportate somnolență, amețeli parestezie și vedere încețoșată la utilizarea febuxostat. Pacienții trebuie să fie prudenți înainte de a conduce vehicule, de a folosi utilaje sau de a participa la activități periculoase, până în momentul în care sunt absolut siguri că febuxostat nu le afectează negativ performanțele.

4.8 Reactii adverse

Rezumat al profilului de siguranță

Cele mai frecvente reacții adverse raportate in studiile clinice (4072 de subiecți tratați cu cel puțin o doză de 10 mg până la 300 mg), în studiile de siguranță post-autorizare (studiul FAST: 3001 subiecți cărora li s-a administrat cel puțin o doză de 80 mg până la 120 mg) și experiența de după punerea pe piață sunt crizele acute de gută, funcționarea anormală a ficatului, diaree, greață, cefalee, amețeală, dispnee, erupții cutanate tranzitorii, prurit, artralgie, mialgie, dureri ale extremităților, edeme și fatigabilitate. Aceste reacții adverse au fost în general ușoare sau moderate ca gravitate. Reacții rare de hipersensibilitate severă, la febuxostat, unele dintre ele asociate cu simptome sistemice și evenimente rare de moarte cardiacă subită au fost raportate după punerea pe piață.

Tabel cu lista reacțiilor adverse

Reacțiile adverse frecvente ($\geq 1/100$ și $\leq 1/10$), mai puțin frecvente ($\geq 1/1000$ și $\leq 1/100$) și rare ($\geq 1/10000$ și $\leq 1/1000$) care au apărut la pacienții tratați cu febuxostat sunt prezentate mai jos.

În cadrul fiecărei grupe de frecvență, reacțiile adverse sunt prezentate în ordinea descrescătoare a gravității.

Tabelul 1: Reacții adverse legate de tratament în cadrul studiilor combinate de fază 3, extinse pe termen

lung, studii de siguranță post-autorizare și experiența după punerea pe piață

	re și experiența aupa punerea pe piața		
Tulburări hematologice și limfatice	Rare		
	Pancitopenie, trombocitopenie, agranulocitoză*, anemie#		
Tulburări ale sistemului imunitar	Rare Reacții anafilactice*, hipersensibilitate medicamentoasă*		
Tullanayai an 4a anin a			
Tulburări endocrine	Mai puţin frecvente		
m 11 v 1	Creșterea valorilor serice ale TSH, hipotiroidie [#]		
Tulburări oculare	Mai puţin frecvente		
	Vedere încețoșată		
	Rare		
	Ocluzia arterei retiniene [#]		
Tulburări metabolice și de nutriție			
	Atac acut de gută		
	Mai puţin frecvente		
	Diabet zaharat, hiperlipidemie, scăderea apetitului alimentar,		
	creștere ponderală		
	Rare		
	Creștere ponderală, creșterea apetitului alimentar, anorexie		
Tulburări psihice	Mai puţin frecvente		
	Scăderea libidoului, insomnie		
	Rare		
	Nervozitate, stare depresivă [#] , tulburări ale somnului [#]		
Tulburări ale sistemului nervos	<u>Frecvente</u>		
	Cefalee, amețeală		
	Mai puţin frecvente		
	Parestezie, hemipareză, somnolență, letargie#, modificări ale		
	simţului gustativ, hipoestezie, hiposmie		
	Rare		
	Ageuzie [#] , senzație de arsură [#]		
Tulburări acustice și vestibulare	Mai puţin frecvente		
	Tinitus		
	Rare		
	Vertij [#]		
Tulburări cardiace	Mai puţin frecvente		
	Fibrilație atrială, palpitații, modificări ale ECG,		
	bloc de ramură stângă (vezi pct. Sindrom de liză tumorală),		
	tahicardie sinusală (vezi pct. Sindrom de liză tumorală), tulburare		
	de ritm cardiac [#]		
	Rare		
	Moarte cardiacă subită*		
Tulburări vasculare	Mai puţin frecvente		
	Hipertensiune arterială, eritem facial, bufeuri, hemoragie (vezi		
	pct. Sindrom de liză tumorală)		
	Rare		
	Colaps circulator#		

Tulburări respiratorii, toracice și mediastinale	Frecvente Dispnee Mai puţin frecvente Bronşită, infecţie a căilor respiratorii superioare, infecţie a căilor respiratorii inferioare#, tuse, rinoree# Rare Pneumonie#
Tulburări gastro-intestinale	Frecvente Diaree**, greață Mai puțin frecvente: Durere abdominală, durere în abdomenul superior#, distensie abdominală, boală de reflux gastro-esofagian, vărsături, xerostomie, dispepsie, constipație, scaune frecvente, flatulență, disconfort gastro-intestinal, ulcerație a mucoasei bucale, umflare a buzelor#, pancreatită Rare Perforație gastro-intestinală#, stomatită#
Tulburări hepatobiliare	Frecvente Tulburări ale funcției hepatice** Mai puțin frecvente Colelitiază Rare Hepatită, icter*, leziune hepatică*, colecistită#
Afecțiuni cutanate și ale țesutului subcutanat	Frecvente Erupție cutanată tranzitorie (inclusiv alte tipuri de erupții raportate cu frecvență mai scăzută, vezi mai jos), prurit Mai puțin frecvente Dermatită, urticarie, decolorarea pielii, leziuni cutanate, peteșii, erupție maculară, erupție maculopapulară, erupție papulară, hiperhidroză, alopecie, eczemă#, eritem, transpirații nocturne#, psoriazis#, erupție cutanată tranzitorie pruriginoasă# Rare Necroliza epidermică toxică*, Sindrom Stevens-Johnson*, angioedem*, reacția medicamentoasă asociată cu eozinofilie și simptome sistemice*, erupție generalizată (severă)*, erupție exfoliativă, erupție foliculară, erupție veziculară, erupție pustulară, erupție eritematoasă, erupție moniliformă
Tulburări musculo-scheletice și ale țesutului conjunctiv	Frecvente Artralgie, mialgie, dureri la nivelul extremităților# Mai puțin frecvente Artrită, dureri musculo-scheletice, slăbiciune musculară, spasme musculare, întindere musculară, bursită, umflare a articulațiilor#, durere de spate#, rigiditate musculo-scheletică#, rigiditate articulară Rare Rabdomioliză*, sindromul coafei rotatorilor#, polimialgie reumatică#
Tulburări renale și ale căilor urinare	Mai puţin frecvente Insuficienţă renală, litiază renală, hematurie, polakiurie, proteinurie, micţiune de urgenţă, infecţii ale tractului urinar* Rare Nefrită tubulointerstiţială*
Tulburări ale aparatului genital și sânului	Mai puţin frecvente Disfuncţie erectilă

Tulburări generale și la nivelul	Frecvente	
locului de administrare	Edeme, fatigabilitate	
	Mai puţin frecvente	
	Durere toracică, disconfort toracic, durere#, stare de rău#	
	Rare	
	Sete, senzație de căldură#	
Investigații diagnostice	Mai puţin frecvente	
	Creșterea amilazemiei, scăderea numărului de trombocite,	
	scăderea numărului de leucocite, scăderea numărului de	
	limfocite, creșterea creatinemiei, creșterea creatininemiei,	
	scăderea valorii hemoglobinei, creșterea ureei sanguine, creșterea	
	trigliceridelor sanguine, creșterea colesterolului seric, scăderea	
	hematocritului, creșterea dehidrogenazei lactate sanguine,	
	creșterea kaliemiei, creștere a INR#	
	Rare	
	Creșterea glicemiei, prelungirea timpului de tromboplastină	
	parțial activat, scăderea numărului de hematii, creșterea	
	fosfatazei alcaline, creșterea valorilor creatinfosfokinazei	
	sanguine*	
Leziuni, intoxicații și complicații	Mai puţin frecvente	
legate de procedurile utilizate	<u>Contuzii</u> [#]	

- * Reacții adverse raportate după punerea pe piață
- ** Diareea neinfecțioasă și modificările testelor funcției hepatice care au apărut în timpul tratamentului în studiile de fază 3 combinate sunt mai frecvente la pacienții tratați concomitent cu colchicină.
- *** Pentru incidența atacurilor acute de gută vezi pct. 5.1, în studiile individuale randomizate controlate de fază 3.
- * Reacții adverse raportate din studiile de siguranță post-autorizare

Descrierea reacțiilor adverse selectate

Rare reacții severe de hipersensibilitate la febuxostat care includ sindromul Stevens-Johnson, necroliză epidermică toxică și reacție anafilactică/șoc au apărut după punerea pe piață. Sindromul Stevens-Johnson și necroliza epidermică toxică sunt caraterizate prin erupție cutanată progresivă asociată cu pustule sau leziuni ale mucoasei și iritație oculară. Reacțiile de hipersensibilitate la febuxostat pot fi asociate cu următoarele simptome: reacții cutanate caracterizate prin erupție maculopapulară infiltrativă, erupție cutanată generalizată sau exfoliativă, dar și leziuni cutanate, edem facial, febră, anomalii hematologice cum este trombocitopenia și eozinofilia și afectarea unuia sau mai multor organe (ficat și rinichi inclusiv nefrita tubulointerstițială) (vezi pct. 4.4)

Crizele de gută au fost raportate frecvent la scurt timp după începerea tratamentului și în timpul primelor luni. Ulterior, frecvența episoadelor de gută scade în timp. Se recomandă profilaxia episoadelor de gută (vezi pct. 4.2 și 4.4)

Sindrom de liză tumorală

Rezumatul profilului de siguranță

În studiul pivot de fază 3, randomizat, dublu-orb, FLORENCE (FLO-01) care a comparat febuxostat cu alopurinol (346 de pacienți tratați cu chimioterapie pentru afecțiuni maligne hematologice, la risc intermediar spre ridicat de TLS), doar 22 (6,4%) pacienți au manifestat reacții adverse și anume 11 (6,4%) pacienți din fiecare grup de tratament. Majoritatea reacțiilor adverse au fost ușoare sau moderate.

În total, studiul FLORENCE nu a evidențiat nicio problemă de siguranță deosebită în plus față de experiența anterioară cu febuxostat în gută, cu excepția următoarelor trei reacții adverse (enumerate mai sus în tabelul 1).

Tulburări cardiace:

Mai puțin frecvente: bloc de ramură stângă, tahicardie sinusală

Tulburări vasculare:

Mai puțin frecvente: hemoragie

Raportarea reacțiilor adverse suspectate

Este importantă raportarea reacțiilor adverse suspectate după autorizarea medicamentului. Acest lucru permite monitorizarea continuă a raportului beneficiu/risc al medicamentului. Profesioniștii din domeniul sănătății sunt rugați să raporteze orice reacție adversă suspectată prin intermediul sistemului național de raportare, astfel cum este menționat în Anexa V.

4.9 Supradozaj

La pacienții cu supradozaj trebuie instituit tratament simptomatic și de susținere.

5. PROPRIETĂTI FARMACOLOGICE

5.1 Proprietăți farmacodinamice

Grupa farmacoterapeutică: preparate antigutoase, preparate care inhibă producția de acid uric, codul ATC: M04AA03

Mecanism de acțiune

Acidul uric este produsul final al metabolismului purinei la om şi este generat în cascada hipoxantină → xantină → acid uric. Ambele etape ale transformărilor de mai sus sunt catalizate prin xantinoxidază (XO). Febuxostatul este un derivat 2-ariltiazolic care îşi atinge efectul terapeutic de scădere a concentrației serice de acid uric prin inhibarea selectivă a XO. Febuxostatul este un inhibitor puternic, selectiv, nepurinic al XO (NP-SIXO), cu o valoare *in vitro* a constantei inhibitorii Ki mai mică decât un nanomol. S-a demonstrat că febuxostatul inhibă puternic atât forma oxidată a XO, cât şi pe cea redusă. La concentrații terapeutice, febuxostatul nu inhibă alte enzime implicate în metabolismul purinic sau pirimidinic, şi anume guanindezaminaza, hipoxantin-guanin-fosforibozil-transferaza, orotat-fosforibozil-transferaza, orotidin-monofosfat-decarboxilaza sau purin-nucleozid-fosforilaza.

Eficacitate și siguranță clinică

<u>Gută</u>

Eficacitatea febuxostat a fost demonstrată în cadrul a trei studii pivot de fază 3 (cele două studii pivot, APEX şi FACT şi studiul adițional CONFIRMS, descrise mai jos), desfășurate la 4101 pacienți cu hiperuricemie şi gută. În fiecare studiu pivot de fază 3, febuxostat a demonstrat o capacitate superioară de a reduce şi menține concentrațiile serice de acid uric, comparativ cu alopurinolul. Criteriul final principal de eficacitate din studiile APEX şi FACT l-a reprezentat proporția pacienților la care ultimele 3 concentrații lunare serice de acid uric au fost <6,0 mg/dL (357 μmol/L). În studiul suplimentar de fază 3, CONFIRMS, pentru care rezultatele au devenit disponibile după ce a fost eliberată pentru prima dată autorizația de punere pe piață pentru febuxostat, criteriul de evaluare final principal privind eficacitatea a fost proporția de pacienți al căror valoare a uratului seric a fost <6,0 mg/dL la ultima vizită. În aceste studii nu au fost incluşi pacienți cu transplant de organe (vezi pct. 4.2).

Studiul APEX: Studiul de eficacitate cu febuxostat, controlat cu placebo și alopurinol (APEX), a fost un studiu de fază 3, randomizat, dublu-orb, multicentric, cu durata de 28 săptămâni. Au fost randomizați o mie șaptezeci și doi (1072) pacienți: placebo (n=134), febuxostat 80 mg zilnic (n=267), febuxostat 120 mg zilnic (n=269), febuxostat 240 mg zilnic (n=134) sau alopurinol (300 mg zilnic

[n=258] pentru pacienții cu o valoare inițială a creatininemiei □ 1,5 mg/dL sau 100 mg zilnic [n=10] pentru pacienții cu o valoare inițială a creatininemiei > 1,5 mg/dL și □2,0 mg/dL). Ca doză de evaluare pentru siguranță s-au folosit două sute patruzeci mg febuxostat (de 2 ori mai mult decât cea mai mare doză recomandată).

Studiul APEX a arătat superioritatea semnificativă din punct de vedere statistic a ambelor brațe de tratament, atât cu febuxostat 80 mg zilnic, cât și cu febuxostat 120 mg zilnic, față de brațul de tratament cu doze de alopurinol utilizate în mod obișnuit, 300 mg (n=258)/100 mg (n=10), în reducerea concentrației serice de acid uric sub 6 mg/dL (357 µmol/L) (vezi Tabelul 2 și Figura 1).

Studiul FACT: Studiul clinic cu febuxostat, controlat cu alopurinol (FACT), a fost un studiu de fază 3, randomizat, dublu-orb, multicentric, cu durata de 52 săptămâni. Au fost randomizați șapte sute șaizeci (760) pacienți: febuxostat 80 mg zilnic (n=256), febuxostat 120 mg zilnic (n=251) sau alopurinol 300 mg zilnic (n=253).

Studiul FACT a arătat superioritatea semnificativă din punct de vedere statistic a ambelor brațe de tratament, atât cu febuxostat 80 mg, cât și cu febuxostat 120 mg zilnic, față de brațul de tratament cu doza de alopurinol utilizată în mod obișnuit, 300 mg, în reducerea și menținerea concentrației serice de acid uric sub 6 mg/dL (357 µmol/L).

Tabelul 2 prezintă rezumatul rezultatelor criteriului de evaluare final principal de eficacitate:

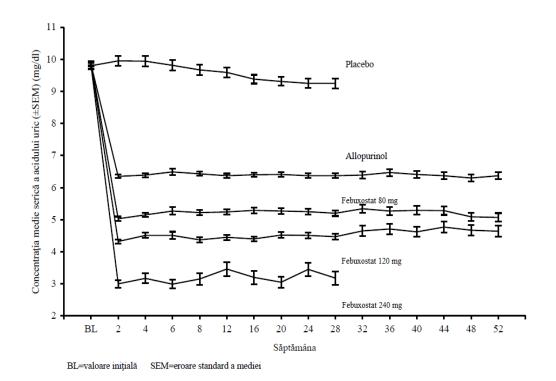
Tabelul 2 Proporția pacienților cu concentrații serice ale acidului uric <6,0 mg/dL (357 µmol/L) Ultimele trei vizite lunare

D) Citilitate ti ci vizi	o iuiiui c		
a			Alopurinol
Studiul	Febuxostat	Febuxostat	300/
	80 mg zilnic	120 mg zilnic	100 mg zilnic ¹
APEX	48% *	65% *, #	22%
(28 săptămâni)	(n=262)	(n=269)	(n=268)
FACT	53%*	62%*	21%
(52 săptămâni)	(n=255)	(n=250)	(n=251)
Rezultate	51%*	63%*,#	22%
combinate	(n=517)	(n=519)	(n=519)

¹ rezultatele provenite de la subiecții cărora li s-au administrat fie 100 mg zilnic (n=10: pacienți cu valoarea creatininemiei > 1,5 și ≤2,0 mg/dL), fie 300 mg zilnic (n=509) au fost colectate pentru analiză. * p <0,001 față de alopurinol, # p <0,001 față de 80 mg

Capacitatea febuxostatului de a reduce concentrațiile serice de acid uric a fost rapidă și persistentă. Reducerea concentrației serice de acid uric la < 6,0 mg/dL (357 μ mol/L) a fost observată la vizita din săptămâna 2 și s-a menținut pe toată durata tratamentului. Concentrațiile serice medii de acid uric de-a lungul timpului pentru fiecare grup de tratament din cadrul celor două studii pivot de fază 3 sunt prezentate în Figura 1.

Figura 1 Concentrațiile serice medii ale acidului uric în studiile pivot combinate de fază 3

Notă: 509 pacienți au fost tratați cu alopurinol 300 mg zilnic; 10 pacienți cu creatininemia >1,5 și ≤2,0 mg/dL au fost tratați cu 100 mg zilnic. (10 pacienți din 268 din studiul APEX). S-au folosit 240 mg febuxostat pentru evaluarea siguranței febuxostatului la o doză de două ori mai mare decât cea mai mare doză recomandată.

Studiul CONFIRMS: Studiul CONFIRMS a fost un studiu de fază 3, randomizat, controlat, cu durata de 26 săptămâni pentru evaluarea siguranței și eficacității febuxostat 40 mg și 80 mg, în comparație cu alopurinol 300 mg sau 200 mg la pacienții cu gută și hiperuricemie. Au fost înrolați un număr total de două mii două sute șaizeci și nouă (2269) de pacienți: febuxostat 40 mg zilnic (n=757), febuxostat 80 mg zilnic, (n=756) sau alopurinol 300/200 mg zilnic (n=756). Cel puțin 65% dintre pacienți aveau insuficiență renală ușoară-moderată (cu un clearance al creatininei de 30-89 mL/minut). Profilaxia episoadelor acute de gută a fost obligatorie timp de 26 de săptămâni.

Proporția pacienților cu concentrația serică a acidului uric < 6,0 mg/dL (357 μ mol/L) la vizita finală, a fost de 45% pentru 40 mg febuxostat, 67% pentru febuxostat 80 mg și, respectiv 42% pentru alopurinol 300/200 mg.

Criteriul de evaluare final principal în subgrupa de pacienți cu insuficiență renală Studiul APEX a evaluat eficacitatea la 40 pacienți cu insuficiență renală (adică valoarea inițială a creatininemiei >1,5 mg/dL și ≤2,0 mg/dL). Pentru subiecții cu insuficiență renală care au fost randomizați la alopurinol, doza a fost limitată la 100 mg zilnic. febuxostat a atins criteriul final principal de eficacitate la 44% (80 mg zilnic), 45% (120 mg zilnic) și 60% (240 mg zilnic) dintre pacienți, comparativ cu 0% la grupurile cu alopurinol 100 mg zilnic și placebo.

Nu au existat diferențe semnificative clinic ale reducerii procentuale a concentrației serice de acid uric la subiecții sănătoși, indiferent de funcția renală (58% la grupul cu funcție renală normală și 55% la grupul cu disfuncție renală severă).

O analiză a pacienților cu gută și insuficiență renală definită prospectiv în studiul CONFIRMS și care a arătat că febuxostat a fost semnificativ mai eficace în reducerea concentrației serice a uraților la <6,0 mg/dL comparativ cu alopurinol 300 mg/200 mg la pacienții care au avut gută cu insuficiență renală ușoară spre moderată (65% din pacienții incluși în studiu).

Criteriul de evaluare final principal în subgrupa de pacienți cu AUs ≥ 10 mg/dL Aproximativ 40% dintre pacienți (APEX și FACT împreună) au avut o valoare inițială a AUs ≥10 mg/dL. În acest subgrup, febuxostatul a atins criteriul final principal de eficacitate (AUs < 6,0 mg/dL la ultimele 3 vizite) la 41% (80 mg zilnic), 48% (120 mg zilnic) și 66% (240 mg zilnic) dintre pacienți, comparativ cu 9% la grupurile cu alopurinol 300 mg/100 mg zilnic și 0% în grupurile cu placebo.

În studiul CONFIRMS proporția pacienților care au atins criteriul de evaluare final principal de eficacitate (AUs <6,0 mg/dL la vizita finală) pentru pacienții cu concentrația serică inițială a acidului uric ≥ 10 mg/dL tratați cu febuxostat 40 mg zilnic au fost de 27% (66/249), cu febuxostat 80 mg zilnic au fost 49% (125/254) și, respectiv cu alopurinol 300 mg/200 mg zilnic au fost 31% (72/230).

Rezultate clinice: proporția pacienților care necesită tratament pentru un episod acut de gută Studiul APEX: În perioada de profilaxie de 8 săptămâni, o proporție mai mare de subiecți incluși în grupul de tratament cu febuxostat 120 mg (36%) au avut nevoie de tratament pentru episoadele acute de gută comparativ cu febuxostat 80 mg (28%), alopurinol 300 mg (23%) și placebo (20%). Episoadele acute de gută au crescut după perioada de profilaxie și au scăzut treptat în timp. Între 46% și 55% din subiecți au fost tratați pentru episoadele acute de gută din săptămâna 8 până în săptămâna 28. S-au raportat episoade acute de gută în timpul ultimelor 4 săptămâni ale studiului (săptămânile 24-28) 15% la subiecții tratați cu febuxostat 80, 120 mg, 14% (alopurinol 300 mg) și 20% (placebo).

Studiul FACT: În perioada de profilaxie de 8 săptămâni, o proporție mai mare de subiecți aflați în grupul de tratament cu febuxostat 120 mg (36%) au avut nevoie de tratament pentru episoadele acute de gută comparativ cu grupurile de tratament cu febuxostat 80 mg (22%) și alopurinol 300 mg (21%). După o perioadă de 8 săptămânii de profilaxie incidența episoadelor acute a crescut și a scăzut treptat în timp, (64% și 70% din subiecții la care s-a administrat tratament pentru episoadele acute de gută din săptămânile 8-52). Episoadele acute de gută în timpul ultimelor 4 săptămâni ale studiului (săptămânile 49-52) au fost observate la 6-8% (febuxostat 80, 120 mg) și 11% (alopurinol 300 mg) dintre subiecți.

Proporția subiecților care necesită tratament pentru un episod acut de gută (studiile APEX şi FACT) a fost mai redusă numeric la grupurile care au atins o concentrație serică medie a uraților după momentul inițial < 6,0 mg/dL, < 5,0 mg/dL sau < 4,0 mg/dL, comparativ cu grupul care a atins o concentrație serică medie a uraților după momentul inițial ≥6,0 mg/dL în ultimele 32 săptămâni din perioada de tratament (intervalele săptămâna 20 - săptămâna 24 până la săptămânile 49-52).

În timpul studiului CONFIRMS, procentul de pacienți care au necesitat tratament pentru episoade acute de gută (ziua 1 până în luna a 6-a) a fost 31% pentru grupurile cu febuxostat 80 mg și, respectiv 25% pentru grupurile cu alopurinol. Nu s-a observat nicio diferență între proporția de pacienți care au necesitat tratament pentru episoadele acute de gută la pacienții cu febuxostat 80 mg și cei cu 40 mg.

Studii extinse, deschise, de lungă durată

Studiu EXCEL (C02-021): studiu clinic deschis, de fază 3, a fost un studiu de 3 ani, deschis, multicentric, randomizat, controlat cu alopurinol de evaluare a siguranței, extins, la pacienții care au terminat studiile pivot de fază III (APEX sau FACT). Au fost înrolați 1086 pacienți: febuxostat 80 mg zilnic (n=649), febuxostat 120 mg zilnic (n=292) și alopurinol 300/100 mg zilnic (n=145). Aproximativ 69% dintre pacienții nu au necesitat schimbarea tratamentului pentru a avea un tratament final stabil. Pacienții care au avut 3 valori consecutive a AUs > 6,0 mg/dL au fost retrași.

Concentrațiile serice de urați au fost menținute (adică 91% și 93% dintre pacienții aflați în tratament inițial cu febuxostat 80 mg și, respectiv 120 mg, care au avut valoarea AUs < 6 mg/dL în luna 36).

Date provenite din trei ani de studii au arătat o scădere a incidenței episoadelor acute de gută, mai puțin de 4% dintre pacienți necesitând tratament pentru un episod acut (adică mai mult de 96% dintre pacienți nu au necesitat tratament pentru un episod acut) la lunile 16-24 și 30-36.

46% și 38% dintre pacienții cu tratament final stabil cu febuxostat 80 sau 120 mg, zilnic, au avut o vindecare completă a tofusului primar palpabil de la început la vizita finală.

Studiul FOCUS (TMX-01-005) a fost un studiu de fază 2 cu durata de 5 ani, deschis, multicentric, extins privind evaluarea siguranței la pacienții care au terminat studiul dublu orb TMX-00-004, cu durata de 4 săptămâni, privind stabilirea dozei de febuxostat. 116 pacienți au fost înrolați și li s-a administrat inițial febuxostat 80 mg zilnic. 62% dintre pacienți nu au necesitat ajustarea dozei pentru menținerea AUs < 6 mg/dL și 38% dintre pacienți au avut nevoie de ajustarea dozei pentru a atinge o doză finală stabilă.

Proporția de pacienți cu concentrația serică de urați < 6 mg/dL (357 μ mol/L) la vizita finală a fost mai mare de 80% (81-100%) la fiecare doză de febuxostat.

În cadrul studiilor clinice de fază 3, s-au observat valori ușor anormale ale testului funcției hepatice la pacienții tratați cu febuxostat (5,0%). Aceste valori au fost similare celor raportate pentru alopurinol (4,2%) (vezi pct. 4.4). S-au observat valori crescute ale TSH (>5,5 μUI/mL) la pacienții care urmează tratament pe termen lung cu febuxostat (5,5%) și cu alopurinol (5,8%) în cadrul studiilor deschise extinse, desfășurate pe termen lung (vezi pct. 4.4).

Studii post punere pe piață pe termen lung

Studiul CARES a fost un studiu multicentric, randomizat, dublu-orb, de non-inferioritate, care a comparat rezultatele CV obținute cu febuxostat versus alopurinol la pacienții cu gută și antecedente de boală CV majoră incluzând IM, spitalizare pentru angina instabilă, procedură de revascularizare coronariană sau cerebrală, accident vascular cerebral, atac ischemic tranzitoriu spitalizat, boală vasculară periferică sau diabet cu evidențierea afectării microvasculare sau macrovasculare. Pentru a atinge o concentrație a AUs mai mică de 6 mg/dl, doza de febuxostat a fost titrată de la 40 mg până la 80 mg (indiferent de funcția renală) și doza de alopurinol a fost titrată în creșteri de 100 mg de la 300 la 600 mg la pacienții cu funcție renală normală și insuficiență renală ușoară și de la 200 la 400 mg la pacienții cu insuficiență renală moderată.

Obiectivul primar în studiul CARES a fost timpul până la prima apariție a evenimentelor adverse cardiovasculare majore (EACM), un obiectiv compus reprezentat de IM non-letal, accident vascular cerebral non-letal, deces CV și angină instabilă cu revascularizare coronariană urgentă.

Obiectivele primare și secundare de evaluare au fost examinate în funcție de analiza intenției de tratament (ITT) care include toți pacienții care au fost randomizați și care au primit cel puțin o doză de medicament în timpul studiului.

În total, 56,6% dintre pacienți au întrerupt studiul prematur și 45% dintre pacienți nu au efectuat toate vizitele studiului.

În total, 6190 pacienți au fost monitorizați timp de 32 luni, durata medie de expunere a pacienților din grupul tratat cu febuxostat (n=3098) fiind de 728 zile, iar în grupul tratat cu alopurinol (n=3092) de 719 zile.

Obiectivul primar de evaluare, EACM, a apărut în procente similare în grupurile de tratament cu febuxostat și alopurinol (10,8%, respectiv 10,4% dintre pacienți; risc relativ [RR] 1,03; intervalul de încredere [ÎÎ] 95% bilateral 0,89-1,21).

În analizarea componentelor individuale ale EACM, raportul deceselor CV a fost mai mare pentru febuxostat decât pentru alopurinol (4,3% vs 3,2% pacienți; RR 1,34; 95% IÎ 1,03-1,73). Procentele celorlalte EACM au fost asemănătoare în grupurile cu febuxostat și alopurinol, de exemplu, IM non-letal (3,6% vs 3,8% dintre pacienți; RR 0,93; 95% IÎ (0,72-1,21), accident vascular cerebral non-letal (2,3% vs 2,3% dintre pacienți; RR 1,01; 95% IÎ (0,73-1,41) și revascularizarea de urgență datorată anginei instabile (1,6% vs 1,8% dintre pacienți; RR 0,86; 95% IÎ 0,59-1,26). De asemenea, rata mortalității din toate cauzele a fost mai mare în grupul tratat cu febuxostat față de cel cu alopurinol (7,8% vs 6,4% dintre pacienți; RR 1,22; 95% IÎ 1,01-1,47), aspect determinat, în principal, de numărul mai mare de decese de cauză CV în acest grup (vezi pct. 4.4).

Procentul spitalizărilor pentru insuficiența cardiacă, pentru aritmii care nu au fost asociate cu ischemia, evenimente tromboembolice venoase și pentru accidente ischemice tranzitorii, a fost comparabil pentru febuxostat și alopurinol.

Studiul FAST a fost un studiu prospectiv, randomizat, deschis, orb din punct de vedere al criteriului de evaluare final, care a comparat profilul de siguranță cardiovascular al febuxostat față de alopurinol la pacienți cu hiperuricemie cronică (când depunerea de urați a avut loc deja) și factori de risc cardiovascular (de exemplu, pacienți cu vârsta de 60 de ani sau peste și cel puțin un factor de risc cardiovascular). Pacienții eligibili au primit tratament cu alopurinol înainte de randomizare, iar ajustarea dozelor a fost necesară, la nevoie, în conformitate cu deciziile clinice, recomandările EULAR și dozele aprobate. La finalul fazei de administrare a alopurinol, pacienții cu nivelul sUA < 0,36 mmol/l (< 6 mg/dl) sau cei care au primit doza maximă tolerată de alopurinol sau doza maximă autorizată, au fost randomizați în raport de 1:1 pentru a primi tratament fie cu febuxostat, fie cu alopurinol. Criteriul de evaluare final principal al studiului FAST a fost timpul până la prima apariție a oricărui eveniment inclus în criteriul de evaluare final compus al Antiplatelet Trialists' Collaborative (APTC) cum sunt: i) spitalizarea pentru IM non-letal/sindrom coronarian acut (SCA) cu biomarker pozitiv; ii) accident vascular cerebral non-letal; iii) deces de cauză cardiovasculară. Analiza primară a fost bazată pe abordarea privind tratamentul (OT).

În total, 6128 pacienți au fost randomizați, 3063 cu febuxostat și 3065 cu alopurinol.

În analiza primară OT, febuxostat a fost non-inferior față de alopurinol în ceea ce privește incidența criteriului de evaluare final principal, care a apărut la 172 de pacienți (1,72/100 pacienți-ani) cărora li s-a administrat febuxostat, comparativ cu 241 de pacienți (2,05/100 pacienți-ani) cărora li s-a administrat alopurinol, cu un RR ajustat de 0,85 ($\hat{\text{II}}$ 95%: 0,70, 1,03), p < 0,001. Analiza OT pentru criteriul de evaluare principal în subgrupul de pacienți cu antecedente de IM, accident vascular cerebral sau SCA nu a arătat diferențe semnificative între grupurile de tratament: au fost 65 de pacienți (9,5%) cu reacții în grupul febuxostat și 83 de pacienți (11,8%) cu reacții în grupul alopurinol; RR ajustat de 1,02 ($\hat{\text{II}}$ 95%: 0,74-1,42); p = 0,202.

Tratamentul cu febuxostat nu a fost asociat cu o creștere a deceselor CV sau a deceselor din toate cauzele, în total sau în subgrupul de pacienți cu antecedente de IM, accident vascular cerebral sau SCA la momentul inițial. În total, au fost mai puține decese în grupul febuxostat (62 de decese de cauză CV și 108 decese din toate cauzele), decât în grupul alopurinol (82 de decese de cauză CV și 174 de decese din toate cauzele).

Nivelurile de acid uric au fost reduse mai mult sub tratamentul cu febuxostat decât sub tratamentul cu alopurinol.

Sindrom de liză tumorală

Eficacitatea și siguranța febuxostat în prevenirea și tratamentul sindromului de liză tumorală a fost evaluată în studiul FLORENCE (FLO-01). Febuxostat a demonstrat o activitate superioară și mai rapidă a activității de scădere a uraților, comparativ cu alopurinol.

FLORENCE a fost un studiu pivot de faza III, randomizat (1:1), dublu-orb, de comparare, febuxostat 120 mg o dată pe zi cu alopurinol 200 la 600 mg pe zi (doza medie zilnică de alopurinol [± deviația standard]: 349,7 ± 112,90 mg) în ceea ce privește controlul valorilor plasmatice de acid uric. Pacienții eligibili fie au fost candidați pentru tratament cu alopurinol fie nu au luat rasburicază. Obiectivele principale au fost zona de sub curbă de acid uric seric (ASC sUA1-8) și modificarea valorilor creatininei serice (sC) de la valoarea inițială la ziua 8.

În total, au fost incluși 346 de pacienți cu boli hematologice maligne cărora li se efectuează chimioterapie și cu risc intermediar / ridicat de sindrom de liză tumorală. Media ASC sUA1-8 (mgxh / dl) a fost semnificativ mai mică cu febuxostat (514,0 \pm 225,71 vs 708,0 \pm 234,42; ultimul pătrat însemnând diferența: -196,794 [95% interval de încredere: -238,600; -154,988], p <0,0001). În plus, valoarea plasmatică medie de acid uric a fost semnificativ mai mică cu febuxostat în primele 24 de ore de tratament și în orice moment care urmează. Nu a apărut nicio diferență semnificativă în modificarea mediei de creatinină serică (%) între febuxostat și respectiv alopurinol (-0,83 \pm 26,98 vs -4,92 \pm 16,70; ultimul pătrat înseamnă diferența: 4,0970 [95% interval de încredere: -0,6467, 8,8406], p = 0,0903) . Cu privire la obiectivele secundare, nu a fost determinată o diferență semnificativă în

ceea ce privește incidența TLS în laborator (8,1% și 9,2% la febuxostat și alopurinol, respectiv, riscul relativ: 0,875 [95% interval de încredere: 0,4408, 1,7369], p = 0,8488) nici de TLS clinic (1,7% și 1,2% febuxostat și alopurinol, respectiv; riscul relativ: 0,994 p [95% interval de încredere: 0,9691, 1,0199]; p = 1,0000). Incidența semnelor generale de tratament de urgență și simptomelor și reacțiilor adverse a fost de 67,6% față de 64,7% și 6,4% față de 6,4% cu febuxostat și respectiv alopurinol. În studiul FLORENCE, febuxostat a demonstrat un control superior al valorilor plasmatice de acid uric, comparativ cu alopurinol la pacienții programați pentru a utiliza acest medicament. Nu există informații disponibile în prezent pentru a compara febuxostat cu rasburicază. Eficacitatea și siguranța febuxostat nu a fost stabilită la pacienții cu TLS acută, severă, de exemplu, la pacienții care nu au răspuns la alte terapii de scădere a concentrațiilor de urați.

5.2 Proprietăți farmacocinetice

La subiecții sănătoși, concentrațiile plasmatice maxime (C_{max}) și aria de sub curba concentrație plasmatică în funcție de timp (ASC) a febuxostatului au crescut proporțional cu doza, după administrarea de doze unice și repetate de 10 mg până la 120 mg. Pentru dozele cuprinse între 120 mg și 300 mg, pentru febuxostat s-a observat o creștere a ASC mai mare decât proporțională cu doza. Nu există o acumulare importantă în cazul administrării de doze cuprinse între 10 mg și 240 mg la intervale de 24 ore. Febuxostatul are un timp mediu aparent terminal de înjumătățire plasmatică prin eliminare (t_{1/2}) de aproximativ 5 până la 8 ore.

Au fost efectuate analize populaționale de farmacocinetică/farmacodinamie la 211 pacienți cu hiperuricemie și gută, tratați cu febuxostat 40-240 mg zilnic. În general, parametri farmacocinetici ai febuxostatului estimați prin aceste analize sunt în concordanță cu cei obținuți de la subiecții sănătoși, indicând faptul că subiecții sănătoși sunt reprezentativi pentru evaluarea farmacocinetică/farmacodinamică la populația pacienților cu gută.

Absorbtie

Febuxostatul se absoarbe rapid (t_{max} de 1,0-1,5 ore) şi în proporție mare (cel puțin 84%). După doze unice sau repetate de 80 şi 120 mg administrate oral o dată pe zi, C_{max} este de aproximativ 2,8-3,2 μg/ml, respectiv 5,0-5,3 μg/ml. Biodisponibilitatea absolută a formulării comprimat de febuxostat nu a fost studiată.

După administrarea orală a unor doze repetate de 80 mg o dată pe zi sau a unei doze unice de 120 mg cu o masă bogată în grăsimi, a existat o scădere a C_{max} cu 49%, respectiv 38% și o scădere a ASC cu 18%, respectiv 16%. Cu toate acestea, în timpul studierii nu au fost observate modificări semnificative clinic ale reducerii procentuale a concentrației serice de acid uric (doze repetate de 80 mg). De aceea, febuxostat poate fi administrat fără legătură cu orarul meselor.

Distribuție

Volumul aparent de distribuție al febuxostatului la starea de echilibru (V_{ss}/F) variază între 29 și 75 L după administrarea orală a unor doze de 10-300 mg. Legarea febuxostatului de proteinele plasmatice este de aproximativ 99,2% (în principal de albumină) și este constantă în intervalul concentrațiilor atinse la doze de 80 și 120 mg. Legarea metaboliților activi de proteinele plasmatice variază între aproximativ 82% si 91%.

Metabolizare

Febuxostatul este metabolizat în proporție mare prin conjugare prin sistemul enzimatic uridină difosfat glucuronoziltransferază (UDPGT) și prin oxidare prin sistemul citocromului P450 (CYP). Au fost identificați patru metaboliți hidroxil activi farmacologic, dintre care trei apar în plasma umană. Studiile *in vitro* cu microzomi hepatici umani au arătat că acești metaboliți oxidativi s-au format în principal prin intermediul CYP1A1, CYP1A2, CYP2C8 sau CYP2C9, iar febuxostatul glucuronoconjugat s-a format în principal prin UGT 1A1, 1A8 și 1A9.

Eliminare

Febuxostatul se elimină atât pe cale hepatică, cât și renală. După administrarea orală a unei doze de 80 mg febuxostat marcat radioactiv cu ¹⁴C, aproximativ 49% din doză s-a regăsit în urină sub formă de febuxostat nemodificat (3%), acil-glucuronoconjugat al substanței active (30%), metaboliții săi oxidativi cunoscuți și conjugații acestora (13%) și alți metaboliți necunoscuți (3%). În plus față de excreția pe cale urinară, aproximativ 45% din doză s-a regăsit în materiile fecale sub formă de febuxostat nemodificat (12%), acil-glucuronoconjugat al substanței active (1%), metaboliții săi oxidativi cunoscuți și conjugații acestora (25%) și alți metaboliți necunoscuți (7%).

Insuficiență renală

După administrarea de doze repetate de 80 mg febuxostat la pacienți cu insuficiență renală ușoară, moderată sau severă, C_{max} al febuxostatului nu s-a modificat, comparativ cu subiecții cu funcție renală normală. ASC medie totală a febuxostatului a crescut de aproximativ 1,8 ori de la 7,5 µg·h/mL la grupul cu funcție renală normală la 13,2 µg·h/mL la grupul cu disfuncție renală severă. C_{max} și ASC ale metaboliților activi au crescut până la de 2 ori, respectiv de 4 ori. Cu toate acestea, nu este necesară modificarea dozei la pacienții cu insuficiență renală ușoară sau moderată.

Insuficiență hepatică

După administrarea de doze repetate de 80 mg febuxostat la pacienți cu insuficiență hepatică ușoară (Child-Pugh clasa A) sau moderată (Child-Pugh clasa B), C_{max} și ASC ale febuxostatului și metaboliților săi nu au suferit modificări semnificative comparativ cu subiecții cu funcție hepatică normală. Nu s-au efectuat studii la pacienți cu insuficiență hepatică severă (Child-Pugh clasa C).

Vârsta

Nu au fost observate modificări semnificative ale ASC ale febuxostatului sau metaboliților săi după administrarea orală de doze repetate de febuxostat la pacienții vârstnici, comparativ cu subiecții sănătosi mai tineri.

Sexul

După administrarea orală de doze repetate de febuxostat, C_{max} și ASC au fost cu 24%, respectiv 12% mai mari la femei decât la bărbați. Cu toate acestea, C_{max} și ASC corectate în funcție de greutate au fost similare la ambele sexe. Nu este necesară modificarea dozei în funcție de sex.

5.3 Date preclinice de siguranță

În studiile non-clinice, în general, au fost observate efecte la expuneri care depășesc expunerea maximă la om.

Modelarea și simularea farmacocinetică a datelor de la șobolan, indică faptul că, în cazul administrării concomitente cu febuxostat, doza clinică de mercaptopurină/azatioprină trebuie redusă la 20% sau mai puțin din doza prescrisă anterior, în scopul de a evita posibile efecte hematologice (vezi pct. 4.4 și 4.5).

Carcinogeneză, mutageneză, afectarea fertilității

La masculii de șobolan, s-a observat o creștere semnificativă statistic a tumorilor vezicii urinare (papilom cu celulă tranzițională și carcinom) numai în asociere cu calculi xantinici la grupul căruia i s-au administrat doze mari, de aproximativ 11 ori expunerea de la om. Nu a existat nicio creștere semnificativă a niciunui alt tip de tumoare la șoarece sau șobolan, masculi sau femele. Aceste constatări se consideră o consecință a metabolismului purinic specific speciei și compoziției urinei și nu au relevanță pentru utilizarea clinică.

O serie standard de teste de genotoxicitate nu a relevat niciun efect genotoxic cu relevanță biologică al febuxostatului.

S-a constatat că, în doze administrate oral de până la 48 mg/kg și zi, febuxostatul nu are niciun efect asupra fertilității și funcției de reproducere la masculii și femelele de șobolan.

Nu a existat nicio dovadă de afectare a fertilității, de efecte teratogene sau de efecte nocive pentru făt, datorate febuxostatului. A existat o toxicitate maternă la doze mari, însoțită de o reducere a indicelui de înțărcare și o dezvoltare redusă a puilor la șobolani, la doze de aproximativ 4,3 ori mai mari decât expunerea la om. Studiile de teratogenitate efectuate la femelele de șobolan gestante, cu doze de aproximativ 4,3 ori mai mari decât expunerea la om, și la femelele de iepure gestante, cu doze de aproximativ 13 ori mai mari decât expunerea la om, nu au relevat efecte teratogene.

6. PROPRIETĂŢI FARMACEUTICE

6.1 Lista excipienților

Nucleul comprimatului

Lactoză
Celuloză microcristalină
Stearat de magneziu
Hidroxipropilceluloză
Croscarmeloză sodică
Dioxid de siliciu coloidal hidratat
Dioxid de siliciu coloidal anhidru
Crospovidonă
Talc

Filmul comprimatului

Hipromeloză Dioxid de titan (E 171) Etilceluloză Oxid galben de fer (E 172) Triacetin Oxid negru de fer (E 172)

6.2 Incompatibilități

Nu este cazul.

6.3 Perioada de valabilitate

2 ani

Pentru flacoane: A se utiliza în 180 zile de la prima deschidere a flaconului.

6.4 Precauții speciale pentru păstrare

Acest medicament nu necesită condiții speciale de păstrare.

6.5 Natura și conținutul ambalajului

Blistere (PVC/oPA/Al)/Al (cu desicant încorporat) 14, 28, 84 comprimate, blistere calendar de 28, 84 de comprimate și blistere perforate unidoză de 28 x 1 comprimate.

Blistere (oPA/Al/PVC)/Al cu 14, 28, 42, 84 comprimate, blistere calendar cu 28, 84 de comprimate și blistere perforate unidoză cu 28 x 1 comprimate și ambalaj multiplu cu 84 (2 cutii cu 42) comprimate.

Flacon din PEÎD cu capac filetat din polipropilenă (PP) cu desicant care conține 28 sau 84 comprimate.

Este posibil ca nu toate mărimile de ambalaj să fie comercializate.

6.6 Precauții speciale pentru eliminarea reziduurilor

Fără cerințe speciale.

7. DEȚINĂTORUL AUTORIZAȚIEI DE PUNERE PE PIAȚĂ

Viatris Limited Damastown Industrial Park, Mulhuddart, Dublin 15, DUBLIN Irlanda

8. NUMĂRUL(ELE) AUTORIZAȚIEI DE PUNERE PE PIAȚĂ

EU/1/17/1194/009

EU/1/17/1194/010

EU/1/17/1194/011

EU/1/17/1194/012

EU/1/17/1194/013

EU/1/17/1194/014

EU/1/17/1194/015

EU/1/17/1194/016

EU/1/17/1194/023

EU/1/17/1194/024

EU/1/17/1194/025

EU/1/17/1194/026

EU/1/17/1194/027

EU/1/17/1194/028

EU/1/17/1194/031

EU/1/17/1194/032

9. DATA PRIMEI AUTORIZĂRI SAU A REÎNNOIRII AUTORIZAȚIEI

Data primei autorizări: 15 iunie 2017

Data ultimei reînnoiri a autorizației: 16 februarie 2022

10. DATA REVIZUIRII TEXTULUI

Informații detaliate privind acest medicament sunt disponibile pe site-ul Agenției Europene pentru Medicamente http://www.ema.europa.eu .

ANEXA II

- A. FABRICANTUL (FABRICANȚII) RESPONSABIL(I) PENTRU ELIBERAREA SERIEI
- B. CONDIȚII SAU RESTRICȚII PRIVIND FURNIZAREA ȘI UTILIZAREA
- C. ALTE CONDIȚII ȘI CERINȚE ALE AUTORIZAȚIEI DE PUNERE PE PIAȚĂ
- D. CONDIȚII SAU RESTRICȚII PRIVIND UTILIZAREA SIGURĂ ȘI EFICACE A MEDICAMENTULUI

A. FABRICANTUL (FABRICANTII) RESPONSABIL(I) PENTRU ELIBERAREA SERIEI

Numele și adresa fabricantului(fabricanților) responsabil(i) pentru eliberarea seriei

Mylan Hungary Kft Mylan utca 1 H-2900 Komárom Ungaria

McDermott Laboratories Limited trading as Gerard Laboratories 35/36 Baldoyle Industrial Estate Grange Road Dublin 13 Irlanda

Mylan Germany GmbH Zweigniederlassung Bad Homburg v. d. Hoehe, Benzstrasse 1 Bad Homburg v. d. Hoehe Hessen, 61352, Germania

Prospectul tipărit al medicamentului trebuie să menționeze numele și adresa fabricantului responsabil pentru eliberarea seriei respective.

B. CONDIȚII SAU RESTRICȚII PRIVIND FURNIZAREA ȘI UTILIZAREA

Medicament eliberat pe bază de prescripție medicală.

C. ALTE CONDIȚII ȘI CERINȚE ALE AUTORIZAȚIEI DE PUNERE PE PIAȚĂ

• Rapoartele periodice actualizate privind siguranța (RPAS)

Cerințele pentru depunerea RPAS privind siguranța pentru acest medicament sunt prezentate în lista de date de referință și frecvențe de transmitere la nivelul Uniunii (lista EURD), menționată la articolul 107c alineatul (7) din Directiva 2001/83/CE și orice actualizări ulterioare ale acesteia publicată pe portalul web european privind medicamentele.

D. CONDIȚII SAU RESTRICȚII CU PRIVIRE LA UTILIZAREA SIGURĂ ȘI EFICACE A MEDICAMENTULUI

• Planul de management al riscului (PMR)

Deținătorul autorizației de punere pe piață (DAPP) se angajează să efectueze activitățile și intervențiile de farmacovigilență necesare detaliate în PMR aprobat și prezentat în modulul 1.8.2 al autorizației de punere pe piață și orice actualizări ulterioare aprobate ale PMR.

O versiune actualizată a PMR trebuie depusă:

- la cererea Agentiei Europene pentru Medicamente;
- la modificarea sistemului de management al riscului, în special ca urmare a primirii de informații noi care pot duce la o schimbare semnificativă a raportului beneficiu/risc sau ca urmare a atingerii unui obiectiv important (de farmacovigilență sau de reducere la minimum a riscului).

ANEXA III ETICHETAREA ȘI PROSPECTUL

A. ETICHETAREA

INFORMAȚII CARE TREBUIE SĂ APARĂ PE AMBALAJUL SECUNDAR

CUTIE (BLISTERE ŞI FLACOANE)

1. DENUMIREA COMERCIALĂ A MEDICAMENTULUI

Febuxostat Viatris 80 mg comprimate filmate febuxostat

2. DECLARAREA SUBSTANȚEI(SUBSTANȚELOR) ACTIVE

Fiecare comprimat contine febuxostat 80 mg.

3. LISTA EXCIPIENȚILOR

Conține și lactoză.

Vezi prospectul pentru informații suplimentare.

4. FORMA FARMACEUTICĂ ȘI CONȚINUTUL

Comprimate filmate (comprimate)

[Blistere]

14 comprimate filmate (comprimate)

28 comprimate filmate (comprimate)

42 comprimate filmate (comprimate)

84 comprimate filmate (comprimate)

28 x 1 comprimate filmate (comprimate)

28 comprimate filmate (calendar) (comprimate)

84 comprimate filmate (calendar) (comprimate)

[Flacoane]

28 comprimate filmate (comprimate)

84 comprimate filmate (comprimate)

5. MODUL SI CALEA(CĂILE) DE ADMINISTRARE

Administrare orală.

A se citi prospectul înainte de utilizare.

6. ATENŢIONARE SPECIALĂ PRIVIND FAPTUL CĂ MEDICAMENTUL NU TREBUIE PĂSTRAT LA VEDEREA ȘI ÎNDEMÂNA COPIILOR

A nu se lăsa la vederea și îndemâna copiilor.

7. ALTĂ(E) ATENŢIONARE(ĂRI) SPECIALĂ(E), DACĂ ESTE(SUNT) NECESARĂ(E)

[Doar pentru flacoane]

A nu se înghiți desicantul.

8. DATA DI	E EXPIRARE
EXP [Doar pentru fla A se utiliza în 18 Data deschiderii	30 zile de la prima deschidere a flaconului.
9. CONDIT	II SPECIALE DE PĂSTRARE
,	
NEUTIL	ȚII SPECIALE PRIVIND ELIMINAREA MEDICAMENTELOR IZATE SAU A MATERIALELOR REZIDUALE PROVENITE DIN ASTFEL ICAMENTE, DACĂ ESTE CAZUL
11. NUMELI	E ȘI ADRESA DEȚINĂTORULUI AUTORIZAȚIEI DE PUNERE PE PIAȚĂ
Viatris Limited Damastown Indo Mulhuddart, Dul DUBLIN Irlanda	blin 15,
12. NUMĂRI	UL(ELE) AUTORIZAȚIEI DE PUNERE PE PIAȚĂ
EU/1/17/1194/00 EU/1/17/1194/00 EU/1/17/1194/00 EU/1/17/1194/00 EU/1/17/1194/00 EU/1/17/1194/00 EU/1/17/1194/00 EU/1/17/1194/00 EU/1/17/1194/00 EU/1/17/1194/00 EU/1/17/1194/00 EU/1/17/1194/00 EU/1/17/1194/00 EU/1/17/1194/00 EU/1/17/1194/00	02 03 04 05 06 07 08 17 18 19 20 21

13. SERIA DE FABRICAȚIE<, CODURILE DONAȚIEI ȘI MEDICAMENTULUI>

Lot

14. CLASIFICARE GENERALĂ PRIVIND MODUL DE ELIBERARE

15. INSTRUCȚIUNI DE UTILIZARE

16. INFORMAȚII ÎN BRAILLE

Febuxostat Viatris 80 mg

17. IDENTIFICATOR UNIC - COD DE BARE BIDIMENSIONAL

cod de bare bidimensional care conține identificatorul unic.

18. IDENTIFICATOR UNIC - DATE LIZIBILE PENTRU PERSOANE

PC {număr}

SN {număr}

NN {număr}

INFORMAȚII CARE TREBUIE SA APARA PE AMBALAJUL SECUNDAR	
CUTIA EXTERIOARĂ A AMBALAJULUI MULTIPLU (CU CHENAR ALBASTRU)	
1. DENUMIREA COMERCIALĂ A MEDICAMENTULUI	
Febuxostat Viatris 80 mg comprimate filmate	
febuxostat	
2. DECLARAREA SUBSTANȚEI(SUBSTANȚELOR) ACTIVE	
Fiecare comprimat conține febuxostat 80 mg.	
3. LISTA EXCIPIENȚILOR	
Conține și lactoză.	
Vezi prospectul pentru informații suplimentare.	
4. FORMA FARMACEUTICĂ ȘI CONȚINUTUL	
Ambalaj multiplu: 84 (2 cutii cu 42) comprimate filmate (comprimate)	
5. MODUL ȘI CALEA(CĂILE) DE ADMINISTRARE	
Administrare orală.	
A se citi prospectul înainte de utilizare.	
6. ATENȚIONARE SPECIALĂ PRIVIND FAPTUL CĂ MEDICAMENTUL NU TREBUIE PĂSTRAT LA VEDEREA ȘI ÎNDEMÂNA COPIILOR	
A nu se lăsa la vederea și îndemâna copiilor.	
7. ALTĂ(E) ATENŢIONARE(ĂRI) SPECIALĂ(E), DACĂ ESTE(SUNT) NECESARĂ(E)	
8. DATA DE EXPIRARE	
EXP	

CONDIȚII SPECIALE DE PĂSTRARE

NEUTILIZATE SAU A MATERIALELOR REZIDUALE PROVENITE DIN ASTFEL DE MEDICAMENTE, DACĂ ESTE CAZUL	
11. NUMELE ȘI ADRESA DEȚINĂTORULUI AUTORIZAȚIEI DE PUNERE PE PIAȚĂ	
Viatris Limited Damastown Industrial Park, Mulhuddart, Dublin 15, DUBLIN Irlanda	
12. NUMĂRUL(ELE) AUTORIZAȚIEI DE PUNERE PE PIAȚĂ	
EU/1/17/1194/022	
13. SERIA DE FABRICAȚIE<, CODURILE DONAȚIEI ȘI MEDICAMENTULUI>	
Lot	
14. CLASIFICARE GENERALĂ PRIVIND MODUL DE ELIBERARE	
15. INSTRUCȚIUNI DE UTILIZARE	
16. INFORMAȚII ÎN BRAILLE	
Febuxostat Viatris 80 mg	
17. IDENTIFICATOR UNIC - COD DE BARE BIDIMENSIONAL	
cod de bare bidimensional care conține identificatorul unic.	
18. IDENTIFICATOR UNIC - DATE LIZIBILE PENTRU PERSOANE	
PC {număr} SN {număr} NN {număr}	

INFORMAȚII CARE TREBUIE SĂ APARĂ PE AMBALAJUL SECUNDAR CUTIA INTERIOARĂ A AMBALAJULUI MULTIPLU (FĂRĂ CHENAR ALBASTRU)

1. DENUMIREA COMERCIALĂ A MEDICAMENTULUI

Febuxostat Viatris 80 mg comprimate filmate

febuxostat

2. DECLARAREA SUBSTANȚEI(SUBSTANȚELOR) ACTIVE

Fiecare comprimat conține febuxostat 80 mg.

3. LISTA EXCIPIENȚILOR

Conține și lactoză.

Vezi prospectul pentru informații suplimentare.

4. FORMA FARMACEUTICĂ ȘI CONȚINUTUL

42 comprimate filmate (comprimate)

Componentă a unui ambalaj multiplu, nu poate fi vândută separat.

5. MODUL ȘI CALEA(CĂILE) DE ADMINISTRARE

Administrare orală.

A se citi prospectul înainte de utilizare.

6. ATENŢIONARE SPECIALĂ PRIVIND FAPTUL CĂ MEDICAMENTUL NU TREBUIE PĂSTRAT LA VEDEREA ȘI ÎNDEMÂNA COPIILOR

A nu se lăsa la vederea și îndemâna copiilor.

7. ALTĂ(E) ATENŢIONARE(ĂRI) SPECIALĂ(E), DACĂ ESTE(SUNT) NECESARĂ(E)

8. DATA DE EXPIRARE

EXP

9. CONDIȚII SPECIALE DE PASTRARE	
10. PRECAUȚII SPECIALE PRIVIND ELIMINAREA MEDICAMENTELOR NEUTILIZATE SAU A MATERIALELOR REZIDUALE PROVENITE DIN ASTFEL DE MEDICAMENTE, DACĂ ESTE CAZUL	
11. NUMELE ȘI ADRESA DEȚINĂTORULUI AUTORIZAȚIEI DE PUNERE PE PIAȚĂ	
Viatris Limited Damastown Industrial Park, Mulhuddart, Dublin 15, DUBLIN Irlanda	
12. NUMĂRUL(ELE) AUTORIZAȚIEI DE PUNERE PE PIAȚĂ	
EU/1/17/1194/022	
13. SERIA DE FABRICAȚIE<, CODURILE DONAȚIEI ȘI MEDICAMENTULUI>	
Lot	
14. CLASIFICARE GENERALĂ PRIVIND MODUL DE ELIBERARE	
15. INSTRUCȚIUNI DE UTILIZARE	
16. INFORMAȚII ÎN BRAILLE	
Febuxostat Viatris 80 mg	
17. IDENTIFICATOR UNIC - COD DE BARE BIDIMENSIONAL	
cod de bare bidimensional care conține identificatorul unic.	
18. IDENTIFICATOR UNIC - DATE LIZIBILE PENTRU PERSOANE	
PC {număr} SN {număr} NN {număr}	

1. DENUMIREA COMERCIALĂ A MEDICAMENTULUI Febuxostat Viatris 80 mg comprimate filmate febuxostat 2. DECLARAREA SUBSTANŢEI(SUBSTANŢELOR) ACTIVE Fiecare comprimat conţine febuxostat 80 mg. 3. LISTA EXCIPIENŢILOR Conţine şi lactoză. Vezi prospectul pentru informaţii suplimentare.

INFORMATII CARE TREBUIE SĂ APARĂ PE AMBALAJUL PRIMAR

4. FORMA FARMACEUTICĂ ȘI CONȚINUTUL

Comprimate filmate (comprimate)

28 comprimate filmate (comprimate) 84 comprimate filmate (comprimate)

5. MODUL ȘI CALEA(CĂILE) DE ADMINISTRARE

Administrare orală.

A se citi prospectul înainte de utilizare.

6. ATENȚIONARE SPECIALĂ PRIVIND FAPTUL CĂ MEDICAMENTUL NU TREBUIE PĂSTAT LA VEDEREA ȘI ÎNDEMÂNA COPIILOR

A nu se lăsa la vederea și îndemâna copiilor.

7. ALTĂ(E) ATENŢIONARE(ĂRI) SPECIALĂ(E), DACĂ ESTE(SUNT) NECESARĂ(E)

8. DATA DE EXPIRARE

EXP

A se utiliza în 180 zile de la prima deschidere a flaconului.

9. CONDIȚII SPECIALE DE PĂSTRARE

10.	PRECAUȚII SPECIALE PRIVIND ELIMINAREA MEDICAMENTELOR NEUTILIATE SAU A MATERIALELOR REZIDUALE PROVENITE DIN ASTFEL DE MEDICAMENTE, DACĂ ESTE CAZUL	
11.	NUMELE ȘI ADRESA DEȚINĂTORULUI AUTORIZAȚIEI DE PUNERE PE PIAȚĂ	
Dama Mulh DUB	Viatris Limited Damastown Industrial Park, Mulhuddart, Dublin 15, DUBLIN Irlanda	
12.	NUMĂRUL(ELE) AUTORIZAȚIEI DE PUNERE PE PIAȚĂ	
	/17/1194/007 /17/1194/008	
13.	SERIA DE FABRICAȚIE<, CODURILE DONAȚIEI ȘI MEDICAMENTULUI>	
Lot		
14.	CLASIFICARE GENERALĂ PRIVIND MODUL DE ELIBERARE	
15.	INSTRUCȚIUNI DE UTILIZARE	
16.	INFORMAȚII ÎN BRAILLE	
	,	
17.	IDENTIFICATOR UNIC - COD DE BARE BIDIMENSIONAL	
18.	IDENTIFICATOR UNIC - DATE LIZIBILE PENTRU PERSOANE	

MINIMUM DE INFORMAȚII CARE TREBUIE SĂ APARĂ PE BLISTER SAU PE FOLIE TERMOSUDATĂ	
BLISTERE	
1. DENUMIREA COMERCIALĂ A MEDICAMENTULUI	
Febuxostat Viatris 80 mg comprimate filmate febuxostat	
2. NUMELE DEȚINĂTORULUI AUTORIZAȚIEI DE PUNERE PE PIAȚĂ	
Viatris Limited	
3. DATA DE EXPIRARE	
EXP	
4. SERIA DE FABRICAȚIE<, CODURILE DONAȚIEI ȘI MEDICAMENTULUI>	
Lot	
5. ALTE INFORMAȚII	
[Doar pentru blistere tip calendar]: Lu Ma Mi Jo Vi Sb Du	

INFORMATII CARE TREBUIE SĂ APARĂ PE AMBALAJUL SECUNDAR

CUTIE (BLISTERE ŞI FLACOANE)

1. DENUMIREA COMERCIALĂ A MEDICAMENTULUI

Febuxostat Viatris 120 mg comprimate filmate febuxostat

2. DECLARAREA SUBSTANŢEI(SUBSTANŢELOR) ACTIVE

Fiecare comprimat contine febuxostat 120 mg.

3. LISTA EXCIPIENȚILOR

Conține și lactoză.

Vezi prospectul pentru informații suplimentare.

4. FORMA FARMACEUTICĂ ȘI CONȚINUTUL

Comprimate filmate (comprimate)

[Blistere]

- 14 comprimate filmate (comprimate)
- 28 comprimate filmate (comprimate)
- 42 comprimate filmate (comprimate)
- 84 comprimate filmate (comprimate)
- 28 x 1 comprimate filmate (comprimate)
- 28 comprimate filmate (calendar) (comprimate)
- 84 comprimate filmate (calendar) (comprimate)

[Flacoane]

- 28 comprimate filmate (comprimate)
- 84 comprimate filmate (comprimate)

5. MODUL ȘI CALEA(CĂILE) DE ADMINISTRARE

Administrare orală.

A se citi prospectul înainte de utilizare.

6. ATENȚIONARE SPECIALĂ PRIVIND FAPTUL CĂ MEDICAMENTUL NU TREBUIE PĂSTAT LA VEDEREA ȘI ÎNDEMÂNA COPIILOR

A nu se lăsa la vederea și îndemâna copiilor.

7. ALTĂ(E) ATENŢIONARE(ĂRI) SPECIALĂ(E), DACĂ ESTE(SUNT) NECESARĂ(E) [Doar pentru flacoane] A nu se înghiți desicantul. 8. **DATA DE EXPIRARE EXP** [Doar pentru flacoane] A se utiliza în 180 zile de la prima deschidere a flaconului. Data deschiderii: 9. CONDIȚII SPECIALE DE PĂSTRARE PRECAUȚII SPECIALE PRIVIND ELIMINAREA MEDICAMENTELOR 10. NEUTILIATE SAU A MATERIALELOR REZIDUALE PROVENITE DIN ASTFEL DE MEDICAMENTE, DACĂ ESTE CAZUL 11. NUMELE ȘI ADRESA DEȚINĂTORULUI AUTORIZAȚIEI DE PUNERE PE PIAȚĂ Viatris Limited Damastown Industrial Park, Mulhuddart, Dublin 15, **DUBLIN** Irlanda **12.** NUMĂRUL(ELE) AUTORIZAȚIEI DE PUNERE PE PIAȚĂ EU/1/17/1194/009 EU/1/17/1194/010 EU/1/17/1194/011 EU/1/17/1194/012 EU/1/17/1194/013 EU/1/17/1194/014 EU/1/17/1194/015 EU/1/17/1194/016 EU/1/17/1194/023 EU/1/17/1194/024

13. SERIA DE FABRICAȚIE<, CODURILE DONAȚIEI ȘI MEDICAMENTULUI>

Lot

EU/1/17/1194/025 EU/1/17/1194/026 EU/1/17/1194/027 EU/1/17/1194/031 EU/1/17/1194/032

15. INSTRUCȚIUNI DE UTILIZARE
16. INFORMAȚII ÎN BRAILLE
Febuxostat Viatris 120 mg
17. IDENTIFICATOR UNIC - COD DE BARE BIDIMENSIONAL
cod de bare bidimensional care conține identificatorul unic.
18. IDENTIFICATOR UNIC - DATE LIZIBILE PENTRU PERSOANE
PC {număr}
SN {număr}
NN {număr}

14. CLASIFICARE GENERALĂ PRIVIND MODUL DE ELIBERARE

INFORMAȚII CARE TREBUIE SA APARA PE AMBALAJUL SECUNDAR	
CUTIA EXTERIOARĂ A AMBALAJULUI MULTIPLU (CU CHENAR ALBASTRU)	
1. DENUMIREA COMERCIALĂ A MEDICAMENTULUI	
Febuxostat Viatris 120 mg comprimate filmate	
febuxostat	
2. DECLARAREA SUBSTANȚEI(SUBSTANȚELOR) ACTIVE	
Fiecare comprimat conține febuxostat 120 mg.	
3. LISTA EXCIPIENȚILOR	
Conține și lactoză.	
Vezi prospectul pentru informații suplimentare.	
4. FORMA FARMACEUTICĂ ȘI CONȚINUTUL	
Ambalaj multiplu: 84 (2 cutii cu 42) comprimate filmate (comprimate)	
5. MODUL ȘI CALEA(CĂILE) DE ADMINISTRARE	
Administrare orală.	
A se citi prospectul înainte de utilizare.	
6. ATENȚIONARE SPECIALĂ PRIVIND FAPTUL CĂ MEDICAMENTUL NU TREBUIE PĂSTRAT LA VEDEREA ȘI ÎNDEMÂNA COPIILOR	
A nu se lăsa la vederea și îndemâna copiilor.	
ALTĂCE ATENTIONADE (ĂDI) CDECIALĂCE DACĂ ESTE (SUNT) NECESADĂCE)	
7. ALTĂ(E) ATENŢIONARE(ĂRI) SPECIALĂ(E), DACĂ ESTE(SUNT) NECESARĂ(E)	
8. DATA DE EXPIRARE	
EXP	

CONDIȚII SPECIALE DE PĂSTRARE

10.	PRECAUȚII SPECIALE PRIVIND ELIMINAREA MEDICAMENTELOR NEUTILIZATE SAU A MATERIALELOR REZIDUALE PROVENITE DIN ASTFEL DE MEDICAMENTE, DACĂ ESTE CAZUL	
11.	NUMELE ȘI ADRESA DEȚINĂTORULUI AUTORIZAȚIEI DE PUNERE PE PIAȚĂ	
Dama Mulh DUB	Viatris Limited Damastown Industrial Park, Mulhuddart, Dublin 15, DUBLIN Irlanda	
12.	NUMĂRUL(ELE) AUTORIZAȚIEI DE PUNERE PE PIAȚĂ	
EU/1	/17/1194/028	
13.	SERIA DE FABRICAȚIE<, CODURILE DONAȚIEI ȘI MEDICAMENTULUI>	
Lot		
14.	CLASIFICARE GENERALĂ PRIVIND MODUL DE ELIBERARE	
15.	INSTRUCȚIUNI DE UTILIZARE	
16.	INFORMAȚII ÎN BRAILLE	
Febuxostat Viatris 120 mg		
17.	IDENTIFICATOR UNIC - COD DE BARE BIDIMENSIONAL	
cod d	le bare bidimensional care conține identificatorul unic.	
18.	IDENTIFICATOR UNIC - DATE LIZIBILE PENTRU PERSOANE	
SN {	număr} număr} număr}	

INFORMAȚII CARE TREBUIE SĂ APARĂ PE AMBALAJUL SECUNDAR CUTIA INTERIOARĂ A AMBALAJULUI MULTIPLU (FĂRĂ CHENAR ALBASTRU) 1. DENUMIREA COMERCIALĂ A MEDICAMENTULUI Febuxostat Viatris 120 mg comprimate filmate febuxostat 2. DECLARAREA SUBSTANȚEI(SUBSTANȚELOR) ACTIVE Fiecare comprimat contine febuxostat 120 mg. 3. LISTA EXCIPIENȚILOR Conține și lactoză. Vezi prospectul pentru informații suplimentare. 4. FORMA FARMACEUTICĂ ȘI CONȚINUTUL 42 comprimate filmate (comprimate) Componentă a unui ambalaj multiplu, nu poate fi vândută separat. 5. MODUL ȘI CALEA(CĂILE) DE ADMINISTRARE Administrare orală. A se citi prospectul înainte de utilizare. 6. ATENȚIONARE SPECIALĂ PRIVIND FAPTUL CĂ MEDICAMENTUL NU TREBUIE PĂSTRAT LA VEDEREA ȘI ÎNDEMÂNA COPIILOR A nu se lăsa la vederea și îndemâna copiilor. 7. ALTĂ(E) ATENŢIONARE(ĂRI) SPECIALĂ(E), DACĂ ESTE(SUNT) NECESARĂ(E) 8. **DATA DE EXPIRARE**

CONDIȚII SPECIALE DE PĂSTRARE

EXP

10. PRECAUȚII SPECIALE PRIVIND ELIMINAREA MEDICAMENTELOR NEUTILIZATE SAU A MATERIALELOR REZIDUALE PROVENITE DIN ASTFEL DE MEDICAMENTE, DACĂ ESTE CAZUL	
11. NUMELE ȘI ADRESA DEȚINĂTORULUI AUTORIZAȚIEI DE PUNERE PE PIAȚĂ	
Viatris Limited Damastown Industrial Park, Mulhuddart, Dublin 15, DUBLIN Irlanda	
12. NUMĂRUL(ELE) AUTORIZAȚIEI DE PUNERE PE PIAȚĂ	
EU/1/17/1194/028	
13. SERIA DE FABRICAȚIE<, CODURILE DONAȚIEI ȘI MEDICAMENTULUI>	
Lot	
14. CLASIFICARE GENERALĂ PRIVIND MODUL DE ELIBERARE	
15. INSTRUCȚIUNI DE UTILIZARE	
16. INFORMAȚII ÎN BRAILLE	
Febuxostat Viatris 120 mg	
17. IDENTIFICATOR UNIC - COD DE BARE BIDIMENSIONAL	
cod de bare bidimensional care conține identificatorul unic.	
18. IDENTIFICATOR UNIC - DATE LIZIBILE PENTRU PERSOANE	
PC {număr} SN {număr} NN {număr}	

ETICHETA FLACONULUI 1. DENUMIREA COMERCIALĂ A MEDICAMENTULUI Febuxostat Viatris 120 mg comprimate filmate febuxostat 2. DECLARAREA SUBSTANȚEI(SUBSTANȚELOR) ACTIVE Fiecare comprimat contine febuxostat 120 mg. 3. LISTA EXCIPIENȚILOR Conține și lactoză. Vezi prospectul pentru informații suplimentare. 4. FORMA FARMACEUTICĂ ȘI CONȚINUTUL Comprimate filmate (comprimate) 28 comprimate filmate (comprimate) 84 comprimate filmate (comprimate) 5. MODUL ȘI CALEA(CĂILE) DE ADMINISTRARE Administrare orală. A se citi prospectul înainte de utilizare. ATENȚIONARE SPECIALĂ PRIVIND FAPTUL CĂ MEDICAMENTUL NU TREBUIE 6. PĂSTAT LA VEDEREA ȘI ÎNDEMÂNA COPIILOR A nu se lăsa la vederea și îndemâna copiilor. 7. ALTĂ(E) ATENŢIONARE(ĂRI) SPECIALĂ(E), DACĂ ESTE(SUNT) NECESARĂ(E) 8. **DATA DE EXPIRARE**

INFORMATII CARE TREBUIE SĂ APARĂ PE AMBALAJUL PRIMAR

A se utiliza în 180 zile de la prima deschidere a flaconului.

CONDIȚII SPECIALE DE PĂSTRARE

10.	PRECAUȚII SPECIALE PRIVIND ELIMINAREA MEDICAMENTELOR NEUTILIATE SAU A MATERIALELOR REZIDUALE PROVENITE DIN ASTFEL DE MEDICAMENTE, DACĂ ESTE CAZUL	
11.	NUMELE ȘI ADRESA DEȚINĂTORULUI AUTORIZAȚIEI DE PUNERE PE PIAȚĂ	
Dama Mulh DUB	Viatris Limited Damastown Industrial Park, Mulhuddart, Dublin 15, DUBLIN Irlanda	
12.	NUMĂRUL(ELE) AUTORIZAȚIEI DE PUNERE PE PIAȚĂ	
	/17/1194/015 /17/1194/016	
13.	SERIA DE FABRICAȚIE<, CODURILE DONAȚIEI ȘI MEDICAMENTULUI>	
Lot		
14.	CLASIFICARE GENERALĂ PRIVIND MODUL DE ELIBERARE	
15.	INSTRUCȚIUNI DE UTILIZARE	
16.	INFORMAȚII ÎN BRAILLE	
17.	IDENTIFICATOR UNIC - COD DE BARE BIDIMENSIONAL	
18.	IDENTIFICATOR UNIC - DATE LIZIBILE PENTRU PERSOANE	

MINIMUM DE INFORMAȚII CARE TREBUIE SĂ APARĂ PE BLISTER SAU PE FOLIE TERMOSUDATĂ	
TERMOSUDATA	
BLISTERE	
1. DENUMIREA COMERCIALĂ A MEDICAMENTULUI	
Febuxostat Viatris 120 mg comprimate filmate febuxostat	
2. NUMELE DEȚINĂTORULUI AUTORIZAȚIEI DE PUNERE PE PIAȚĂ	
Viatris Limited	
Viatris Emined	
3. DATA DE EXPIRARE	
EXP	
LAI	
4. SERIA DE FABRICAȚIE<, CODURILE DONAȚIEI ȘI MEDICAMENTULUI>	
Lot	
5. ALTE INFORMAȚII	
[Doar pentru blistere tip calendar]:	
Lu	
Ma Mi	
Jo	
Vi	
Sb	
Du	

B. PROSPECTUL

Prospect: Informații pentru pacient

Febuxostat Viatris 80 mg comprimate filmate Febuxostat Viatris 120 mg comprimate filmate

febuxostat

Citiți cu atenție și în întregime acest prospect înainte de a începe să luați acest medicament deoarece conține informații importante pentru dumneavoastră.

- Păstrați acest prospect. S-ar putea să fie necesar să-l recitiți.
- Dacă aveți orice întrebări suplimentare, adresați-vă medicului dumneavoastră sau farmacistului.
- Acest medicament a fost prescris numai pentru dumneavoastră. Nu trebuie să-l dați altor persoane. Le poate face rău, chiar dacă au aceleași semne de boală ca dumneavoastră.
- Dacă manifestați orice reacții adverse, adresați-vă medicului dumneavoastră sau farmacistului. Acestea includ orice posibile reacții adverse nemenționate în acest prospect. Vezi pct. 4.

Ce găsiți în acest prospect

- 1. Ce este Febuxostat Viatris și pentru ce se utilizează
- 2. Ce trebuie să știți înainte să luați Febuxostat Viatris
- 3. Cum să luați Febuxostat Viatris
- 4. Reacții adverse posibile
- 5. Cum se păstrează Febuxostat Viatris
- 6. Conținutul ambalajului și alte informații

1. Ce este Febuxostat Viatris și pentru ce se utilizează

Febuxostat Viatris comprimate conține substanța activă febuxostat și se utilizează pentru tratamentul gutei, care este asociată cu un exces al unei substanțe chimice denumite acid uric (urat) în organism. La unele persoane, cantitatea de acid uric se acumulează în sânge și poate deveni prea mare pentru a putea rămâne solubilă. Când se întâmplă acest lucru, se pot forma cristale de urați la și în jurul articulațiilor și rinichilor. Aceste cristale pot determina durere bruscă și puternică, înroșire, încălzire și umflare a unei articulații (cunoscută sub denumirea de criză de gută). Dacă nu sunt tratate, se pot forma depuneri mai mari, denumite tofi gutoși, în și în jurul articulațiilor. Acești tofi gutoși pot deteriora articulația și osul.

Febuxostat Viatris acţionează prin reducerea concentraţiilor de acid uric. Menţinerea concentraţiilor de acid uric la un nivel redus prin administrarea de Febuxostat Viatris o dată pe zi opreşte formarea cristalelor şi, în timp, reduce simptomele. Menţinerea concentraţiilor de acid uric la un nivel suficient de mic o perioadă destul de lungă de timp poate, de asemenea, să micsoreze tofii gutoşi.

Febuxostat Viatris 120 mg comprimate este, de asemenea, utilizat pentru a trata și preveni valorile crescute de acid uric din sânge care pot apărea la începutul chimioterapiei pentru cancer de sânge. Când se administrează chimioterapie, celulele canceroase sunt distruse, iar valorile acidului uric în sânge cresc în consecintă, cu exceptia cazului când este prevenită formarea acidului uric.

Febuxostat Viatris este destinat adulţilor.

2. Ce trebuie să știți înainte să luați Febuxostat Viatris

Nu luați Febuxostat Viatris:

• dacă sunteți alergic la febuxostat sau la oricare dintre celelalte componente ale acestui medicament (enumerate la pct. 6).

Atentionări și precauții

Înainte să luați Febuxostat Viatris, adresați-vă medicului dumneavoastră:

- Dacă aveți sau ați avut insuficiență cardiacă, probleme la inimă sau accident vascular cerebral
- Dacă aveți sau ați avut afecțiuni ale rinichiului și/sau reacții alergice grave la alopurinol (un medicament folosit pentru tratarea gutei)
- Dacă aveți sau ați avut afecțiuni ale ficatului sau anomalii ale testelor funcției ficatului
- Dacă urmați tratament pentru concentrații mari ale acidului uric ca urmare a sindromului Lesch-Nyhan (o boală ereditară rară, în care există prea mult acid uric în sânge)
- Dacă aveți probleme cu glanda tiroidă

Dacă ați avut reacții alergice la Febuxostat Viatris întrerupeți administrarea acestui medicament (vezi de asemenea pct. 4).

Posibile simptome la reacțiile alergice pot fi:

- erupții la nivelul pielii care includ forme severe (de exemplu pustule, noduli, erupție cu mâncărime, erupție exfoliativă), mâncărime
- umflarea membrelor și a feței
- dificultate în respirație
- febră asociată cu mărirea ganglionilor limfatici
- dar, de asemenea, reacții alergice care pun viața în pericol asociate cu stop cardiac și circulator. Medicul dumneavoastră poate decide să întrerupă definitiv tratamentul cu Febuxostat Viatris.

Au existat raportări rare de erupții ale pielii care pot pune viața în pericol (sindromul Stevens-Johnson) asociate cu utilizarea febuxostat, care apar inițial ca pete roșii cu aspect "de țintă" sau sub formă de pete circulare adesea cu pustule în mijlocul lor. Aceste reacții adverse pot de asemenea, include, ulcerații în gură, gât, nas, organe genitale și conjunctivită (ochi roșii și umflați). Erupția pielii poate progresa până la apariția pustulelor pe suprafețe mari sau descuamarea pielii.

Dacă ați făcut sindrom Stevens-Johnson la utilizarea febuxostat, nu mai puteți utiliza niciodată Febuxostat Viatris. Dacă prezentați o erupție la nivelul pielii sau aceste simptome la nivelul pielii consultați imediat un medic și spuneți-i că luați acest medicament.

Dacă aveți acum o criză de gută (instalare bruscă a durerii severe, sensibilității, înroșirii, căldurii și umflării unei articulații), așteptați să treacă criza de gută înainte de a începe tratamentul cu Febuxostat Viatris.

La unele persoane, crizele de gută pot izbucni la începerea tratamentului cu anumite medicamente care controlează concentrația de acid uric. Episoadele acute nu apar la toată lumea, însă este posibil să aveți un episod acut chiar dacă luați Febuxostat Viatris și mai ales în primele săptămâni sau luni de tratament. Este important să continuați să luați Febuxostat Viatris chiar dacă aveți un episod acut, deoarece Febuxostat Viatris continuă să lucreze pentru a reduce concentrația de acid uric. În timp, crizele de gută vor apărea mai rar și vor fi mai puțin dureroase, dacă continuați să luați zilnic Febuxostat Viatris.

Medicul dumneavoastră vă va prescrie adesea alte medicamente, dacă sunt necesare, care să ajute la prevenirea sau tratamentul simptomelor episoadelor acute (cum sunt durerea și umflarea unei articulații).

La pacienții cu valori foarte crescute de urați (de exemplu la cei aflați în tratament chimioterapic pentru cancer), tratamentul cu medicamente care scad valorile acidul uric ar putea duce la acumularea de xantină în tractul urinar, cu posibile apariții de pietre, chiar dacă acest lucru nu a fost observat la pacienții tratați cu febuxostat pentru sindromul de liză tumorală.

Medicul dumneavoastră vă poate cere să efectuați analize de sânge pentru a verifica dacă ficatul funcționează normal.

Copii și adolescenți

Nu utilizați acest medicament la copii și adolescenți cu vârsta sub 18 ani deoarece siguranța și eficacitatea nu au fost stabilite la această grupă de vârstă.

Febuxostat Viatris împreună cu alte medicamente

Spuneți medicului dumneavoastră sau farmacistului dacă luați, ați luat recent sau s-ar putea să luați orice alte medicamente inclusiv dintre cele eliberate fără prescripție medicală.

Este important în special să-i spuneți medicului dumneavoastră sau farmacistului dacă luați medicamente care conțin oricare dintre următoarele substanțe, deoarece acestea pot interacționa cu Febuxostat Viatris, iar medicul dumneavoastră ar putea dori să analizeze măsurile necesare:

- Mercaptopurină (utilizată pentru tratamentul cancerului)
- Azatioprină (utilizată pentru reducerea răspunsului imunitar)
- Teofilină (utilizată pentru tratamentul astmului bronșic)

Sarcina, alăptarea și fertilitatea

Nu se cunoaște dacă febuxostat poate fi nociv pentru făt. Febuxostat Viatris nu trebuie utilizat în timpul sarcinii. Nu se cunoaște dacă febuxostat poate trece în laptele matern. Nu trebuie să utilizați Febuxostat Viatris dacă alăptați sau dacă intenționați să alăptați.

Dacă sunteți gravidă sau alăptați, credeți că ați putea fi gravidă sau intenționați să rămâneți gravidă, adresați-vă medicului sau farmacistului pentru recomandări înainte de a lua acest medicament.

Conducerea vehiculelor și folosirea utilajelor

Este necesară atenție deoarece este posibil să prezentați amețeală, somnolență, vedere încețoșată și amorțeală sau senzație de furnicături în timpul tratamentului și nu trebuie să conduceți vehicule sau să folosiți utilaje dacă sunteți afectat.

Febuxostat Viatris contine lactoză

Comprimatele de Febuxostat Viatris conțin lactoză (un tip de zahăr). Dacă medicul dumneavoastră v-a atenționat că aveți intoleranță la unele categorii de glucide, vă rugăm să-l întrebați înainte de a lua acest medicament.

Febuxostat Viatris contine sodiu

Febuxostat Viatris conține sodiu mai puțin de 1 mmol (23 mg) per comprimat, adică practic "nu conține sodiu".

3. Cum să luați Febuxostat Viatris

Luați întotdeauna acest medicament exact așa cum v-a spus medicul dumneavoastră sau farmacistul. Discutați cu medicul dumneavoastră sau cu farmacistul dacă nu sunteți sigur.

- Doza uzuală este de un comprimat pe zi. Pe partea din spate a blisterului calendar sunt înscrise zilele săptămânii pentru a vă ajuta să verificați dacă ați luat o doză în fiecare zi.
- Comprimatele trebuie înghițite și pot fi administrate cu sau fără alimente.

Gută

Febuxostat Viatris este disponibil sub formă de comprimate fie de 80 mg fie de 120 mg. Medicul dumneavoastră vă va prescrie concentrația cea mai potrivită pentru dumneavoastră.

Continuați să luați Febuxostat Viatris zilnic, chiar dacă nu aveți un episod acut de gută sau o criză.

Prevenția și tratamentul valorilor crescute de acid uric la pacienții cărora li se efectuează chimioterapie în cancer

Febuxostat Viatris este disponibil sub forma unui comprimat de 120 mg.

Începeți să luați Febuxostat Viatris cu două zile înainte de chimioterapie și continuați utilizarea acestuia în funcție de sfatul medicului dumneavoastră. De obicei, tratamentul este de scurtă durată.

Dacă luați mai mult Febuxostat Viatris decât trebuie

În cazul unui supradozaj accidental, întrebați-l pe medicul dumneavoastră ce trebuie să faceți sau mergeți la camera de gardă a celui mai apropiat spital.

Dacă uitați să luați Febuxostat Viatris

Dacă uitați să luați o doză de Febuxostat Viatris, luați-o imediat ce vă amintiți, exceptând situația în care este aproape timpul să luați doza următoare, caz în care nu mai luați doza uitată și luați-o pe următoarea, la ora normală. Nu luați o doză dublă pentru a compensa doza uitată.

Dacă încetați să luați Febuxostat Viatris

Nu încetați să luați Febuxostat Viatris fără recomandarea medicului, chiar dacă vă simțiți mai bine. Dacă încetați să luați Febuxostat Viatris, concentrația de acid uric poate începe să crească, iar simptomele dumneavoastră se pot agrava, datorită formării de cristale noi de urați în și în jurul articulațiilor și rinichilor.

Dacă aveți orice întrebări suplimentare cu privire la acest medicament, adresați-vă medicului dumneavoastră sau farmacistului.

4. Reacții adverse posibile

Ca toate medicamentele, acest medicament poate provoca reacții adverse, cu toate că nu apar la toate persoanele.

Întrerupeți administrarea acestui medicament și contactați imediat medicul dumneavoastră sau mergeți la cel mai apropiat departament de urgențe al unui spital dacă apar următoarele reacții adverse rare (pot afecta până la 1 din 1000 pacienți) deoarece o reacție alergică severă poate urma:

- reacții anafilactice, hipersensibilitate la medicament (vezi pct. 2 "Atenționări și precauții")
- erupții pe piele care pun viața în pericol caracterizate prin formare de vezicule și descuamarea pielii și suprafețele cavităților corpului, de exemplu mucoasa gurii și mucoasa genitală, ulcerații dureroase la nivelul gurii și/sau zonelor genitale, însoțite de febră, durere în gât și oboseală (sindromul Stevens- Johnson/necroliză epidermică toxică), sau prin mărirea ganglionilor limfatici, hepatomegalie, hepatită (până la insuficiență hepatică), creșterea numărului globulelor albe din sânge (reacție medicamentoasă asociată cu eozinofilie și simptome sistemice) (vezi pct. 2)
- erupții generalizate pe piele

Alte reacții adverse care nu sunt menționate mai sus sunt enumerate mai jos:

Reacțiile adverse frecvente (pot afecta până la 1 pacient din 10) sunt:

- rezultate anormale ale testului hepatic
- diaree
- durere de cap
- erupții ale pielii (incluzând variate tipuri de erupții, vedeți mai jos la punctele "mai puțin frecvente" și "rare")
- greață
- agravarea simptomelor gutei

- umflarea localizată ca urmare a acumulării de lichid în tesuturi (edeme)
- ameţeală
- scurtarea respirației
- mâncărimi
- durere în extremități, durere în mușchi/articulații
- oboseală

Reacțiile adverse mai puțin frecvente (care pot afecta până la 1 pacient din 100) sunt:

- scăderea poftei de mâncare, modificări ale concentrațiilor de zahăr din sânge (diabet zaharat), un simptom putând fi setea excesivă, creşterea concentrației de grăsimi din sânge, creşterea greutății corporale
- pierderea apetitului sexual
- dificultăți la adormire, somnolență
- amorțeală sau senzație de furnicături, alterarea sau reducerea simțurilor (hipoestezie, hemipareză sau parestezie) alterarea simțului gustului, diminuarea simțului mirosului (hiposmie),
- modificări ale traseului ECG, bătăi neregulate sau rapide ale inimii, perceperea bătăilor inimii (palpitații)
- bufeuri sau îmbujorare (de exemplu înroşirea feței sau a gâtului), creșterea tensiunii arteriale, sângerare (hemoragie, întâlnită numai la pacienții care au făcut chimioterapie pentru boli ale sângelui)
- tuse, disconfort sau durere în piept, inflamația mucoasei nazale și/sau gâtului (infecția tractului respirator superior), bronșită, infecții ale tractului respirator inferior
- uscăciunea gurii, durere/disconfort abdominal sau gaze, durere în abdomenul superior, arsuri/indigestie, constipație, scaun mai frecvent, vărsături, disconfort gastric
- erupție pe piele cu mâncărime, urticarie, inflamație a pielii, modificări de culoare ale pielii, pete mici, roșii sau violet pe piele, pete mici, plate, roșii pe piele, zonă plată, roșie pe piele care este acoperită cu mici umflături confluente, erupții pe piele, zone de roșeață și pete pe piele, transpirații abundente, transpirație nocturnă, căderea părului, înroșire a pielii (eritem), psoriazis, eczemă, alte tipuri de probleme la nivelul pielii
- crampe musculare, slăbiciune musculară, bursită sau artrită (inflamație a articulațiilor, însoțită de regulă de durere, umflare și/sau rigiditate), durere de spate, spasme musculare, slăbiciune musculară și/sau articulară
- prezența sângelui în urină, urinare anormal de frecventă, valori anormale ale analizelor de urină (concentrație crescută a proteinelor din urină), o reducere a capacității rinichilor de a funcționa corespunzător, infecții ale tractului urinar
- umflătură localizată datorată retenției de lichide în țesuturi (edem), durere în piept, disconfort în piept
- pietre la nivelul veziculei biliare sau ductului biliar (colelitiază)
- creșterea concentrației hormonilor de stimulare tiroidiană (TSH)
- modificări de ordin biochimic ale sângelui sau ale numărului de celule din sânge sau trombocite (valori anormale ale analizelor de sânge)
- pietre la rinichi
- dificultăți de erecție
- activitate scăzută a glandei tiroide, vedere încețoșată, modificări ale vederii
- zgomote în urechi
- curgere a nasului
- ulcerații ale mucoasei gurii
- inflamația pancreasului: simptome frecvente cum sunt durere abdominală, greață și vărsături
- nevoia urgentă de a urina
- durere
- stare de rău
- creştere a INR
- contuzii
- umflare a buzelor

Reacțiile adverse rare (pot afecta până la 1 pacient din 1000) sunt:

- leziuni la nivelul muşchilor, o afecțiune care, în cazuri rare, poate fi gravă. Aceasta poate provoca probleme la nivelul muşchilor și, în special, în cazul în care, în același timp, vă simțiți rău sau aveți temperatură ridicată, aceasta poate fi cauzată de leziune anormală la nivelul muşchilor. Contactați imediat medicul dumneavoastră dacă aveți dureri la nivelul muşchilor, sensibilitate sau slăbiciune
- umflare severă a straturilor profunde ale pielii, mai ales în jurul ochilor, organelor genitale, mâinilor, picioarelor sau limbii, cu posibila instalare bruscă a respirației dificile.
- febră ridicată în combinație cu erupții pe piele asemănătoare celor din rujeolă, mărirea ganglionilor limfatici, mărirea ficatului, hepatita (până la insuficiență hepatică), creșterea numărului de globule albe din sânge (leucocitoza cu sau fără eozinofilie)
- erupții de diferite tipuri la nivelul pielii (de exemplu asociate cu pete albe, cu vezicule, cu pustule care conțin puroi, erupții pe piele datorate rujeolei), eritem pe suprafață mare, necroză și detașare buloasă a epidermei și a mucoaselor care duce la exfoliere și posibil sepsis (sindrom Stevens-Johnson / necroliză epidermică toxică)
- nervozitate
- senzație de sete
- modificări ale greutății corporale (creștere/scădere), creșterea poftei de mâncare, pierderea fără control a poftei de mâncare (anorexia)
- scăderea anormală a celulelor sanguine (albe sau roșii)
- modificări sau reduceri ale cantității de urină din cauza inflamației rinichilor (nefrita tubulointerstițială)
- inflamația ficatului (hepatita)
- îngălbenirea pielii (icter)
- infecții ale vezicii urinare
- leziuni ale ficatului
- cresterea valorilor de creatinfosfokinază în sânge (un indicator al leziunilor musculare)
- moarte cardiacă subită
- scădere a numărului hematiilor (anemie)
- depresie
- tulburări ale somnului
- pierdere a simţului gustului
- senzație de arsură
- vertij
- insuficiență circulatorie
- infecție a plămânului (pneumonie)
- afte bucale, inflamație a mucoasei gurii
- perforație gastro-intestinală
- sindromul coafei rotatorilor
- polimialgie reumatică
- senzație de căldură

pierdere bruscă a vederii din cauza blocării unei artere de la nivelul ochiului

Raportarea reactiilor adverse

Dacă manifestați orice reacții adverse, adresați-vă medicului dumneavoastră sau farmacistului. Acestea includ orice posibile reacții adverse nemenționate în acest prospect. De asemenea, puteți raporta reacțiile adverse direct prin intermediul sistemului național de raportare, așa cum este menționat în Anexa V. Raportând reacțiile adverse, puteți contribui la furnizarea de informații suplimentare privind siguranta acestui medicament.

5. Cum se păstrează Febuxostat Viatris

Nu lăsați acest medicament la vederea și îndemâna copiilor.

Nu utilizați acest medicament după data de expirare înscrisă pe ambalaj după "EXP". Data de expirare se referă la ultima zi a lunii respective.

Pentru flacoane, după prima deschidere a se folosi in termen de 180 zile.

Acest medicament nu necesită condiții speciale de păstrare.

Nu aruncați niciun medicament pe calea apei sau a reziduurilor menajere. Întrebați farmacistul cum să aruncați medicamentele pe care nu le mai folosiți. Aceste măsuri vor ajuta la protejarea mediului.

6. Conținutul ambalajului și alte informații

Ce conține Febuxostat Viatris

Substanța activă este febuxostat. Fiecare comprimat conține 80 mg sau 120 mg febuxostat.

Celelalte componente sunt:

Nucleul comprimatului: lactoză (vezi pct. 2, "Febuxostat Viatris conține lactoză"), celuloză microcristalină, stearat de magneziu, hidroxipropilceluloză, croscarmeloză sodică, dioxid de siliciu coloidal hidratat, dioxid de siliciu colloidal anhidru, crospovidonă și talc.

Filmul comprimatului: hipromeloză, dioxid de titan (E171), etilceluloză, oxid galben de fer (E172), triacetin și oxid negru de fer (E172).

Cum arată Febuxostat Viatris și conținutul ambalajului

Comprimatele filmate Febuxostat Viatris sunt bicovenxe, au formă de capsulă și sunt de culoare galbenă. Comprimatele de 80 mg sunt marcate cu M pe o parte a comprimatului și cu FX3 pe cealaltă parte. Comprimatele de 120 mg sunt marcate cu M pe o parte a comprimatului și cu FX4 pe cealaltă parte.

Febuxostat Viatris 80 mg și 120 mg comprimate filmate sunt disponibile în ambalaje cu blistere ce conțin 14, 28, 42 și 84 comprimate, ambalaje cu blistere tip calendar cu 28 și 84 comprimate, și blistere perforate unidoză de 28 x 1 comprimate și în ambalaje multiple cu 84 comprimate filmate ce conțin 2 cutii, fiecare conținând 42 comprimate filmate.

Febuxostat Viatris 80 mg și 120 mg comprimate filmate sunt disponibile în flacoane de plastic cu 28 și 84 comprimate.

Este posibil ca nu toate mărimile de ambalaj să fie comercializate.

Deținătorul autorizației de punere pe piață

Viatris Limited Damastown Industrial Park, Mulhuddart, Dublin 15, DUBLIN Irlanda

Fabricantul

Mylan Hungary Kft Mylan utca 1 H-2900 Komárom Ungaria McDermott Laboratories Limited trading as Gerard Laboratories

35/36 Baldoyle Industrial Estate

Grange Road

Dublin 13

Irlanda

Mylan Germany GmbH

Zweigniederlassung Bad Homburg v. d. Hoehe, Benzstrasse 1

Bad Homburg v. d. Hoehe

Hessen, 61352,

Germania

Pentru orice informații referitoare la acest medicament, vă rugăm să contactați reprezentanța locală a deținătorului autorizației de punere pe piață:

België/Belgique/Belgien

Viatris

Tél/Tel: + 32 (0)2 658 61 00

България

Майлан ЕООД

Тел: +359 2 44 55 400

Česká republika

Viatris CZ s.r.o.

Tel: +420 222 004 400

Danmark

Viatris ApS

Tlf: +45 28 11 69 32

Deutschland

Viatris Healthcare GmbH

Tel: +49 800 0700 800

Eesti

Viatris OÜ

Tel: + 372 6363 052

Ελλάδα

Viatris Hellas Ltd

Τηλ: +30 2100 100 002

España

Viatris Pharmaceuticals, S.L.

Tel: + 34 900 102 712

France

Viatris Santé

Tél: +33 4 37 25 75 00

Hrvatska

Viatris Hrvatska d.o.o.

Tel: +385 1 23 50 599

Ireland

Lietuva

Viatris UAB

Tel: +370 5 205 1288

Luxembourg/Luxemburg

Viatris

Tél/Tel: + 32 (0)2 658 61 00

(Belgique/Belgien)

Magyarország

Viatris Healthcare Kft.

Tel.: + 36 1 465 2100

Malta

V.J. Salomone Pharma Ltd

Tel: + 356 21 22 01 74

Nederland

Mylan BV

Tel: +31 (0)20 426 3300

Norge

Viatris AS

Tlf: +47 66 75 33 00

Österreich

Arcana Arzneimittel GmbH

Tel: +43 1 416 2418

Polska

Viatris Healthcare Sp. z o.o.

Tel.: + 48 22 546 64 00

Portugal

Mylan, Lda.

Tel: + 351 214 127 200

România

BGP Products SRL

Tel: +40 372 579 000

Slovenija

Mylan Ireland Limited

Tel: +353 1 8711600

Ísland

Icepharma hf.

Sími: +354 540 8000

Italia

Viatris Italia S.r.l

Tel: + 39 (0) 2 612 46921

Κύπρος

GPA Pharmaceuticals Ltd

Τηλ: +357 22863100

Latvija

Viatris SIA

Tel: +371 676 055 80

Viatris d.o.o.

Tel: + 386 1 23 63 180

Slovenská republika

Viatris Slovakia s.r.o. Tel: +421 2 32 199 100

Suomi/Finland

Viatris Oy

Puh/Tel: +358 20 720 9555

Sverige

Viatris AB

Tel: +46 (0)8 630 19 00

United Kingdom (Northern Ireland)

Mylan IRE Healthcare Limited

Tel: +353 18711600

Acest prospect a fost revizuit în

Alte surse de informații

Informații detaliate privind acest medicament sunt disponibile pe site-ul Agenției Europene pentru Medicamente: http://www.ema.europa.eu/